

IOSUA

1

1. După moartea lui Moise, robul Domnului, Domnul a zis lui Iosua, fiul lui Nun, slujitorul lui Moise:
2. „Robul Meu Moise a murit: acum, scoală-te, treci Iordanul acesta, tu și tot poporul acesta, și intrați în țara pe care o dau copiilor lui Israel.
3. Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau, cum am spus lui Moise.
4. Ținutul vostru se va întinde dela pustie și Liban pînă la rîul cel mare, rîul Eufrat, toată țara Hetiților, și pînă la marea cea mare, spre apusul soarelui.
5. Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cît vei trăi. Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi.
6. Întărește-te și îmbărbătează-te, căci tu vei da în stăpînire poporului acestuia țara pe care am jurat părinților lor că le-o voi da.
7. Întărește-te numai, și îmbărbătează-te, lucrînd cu credincioșie după toată legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta nici la stînga, ca să izbutești în tot ce vei face.
8. Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutînd să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbîndi în toate lucrările tale, și atunci vei lucra cu înțelepciune.
9. Nu ți-am dat Eu oare porunca aceasta: „Întărește-te și îmbărbătează-te? Nu te înspăimînta și nu te îngrozi, căci Domnul, Dumnezeul tău, este cu tine în tot ce vei face.“
10. Iosua a dat căpeteniilor oștirii poporului următoarea poruncă:
11. „Treceți prin tabără, și iată ce să porunciți poporului: „Pregătiți-vă merinde, căci peste trei zile veți trece Iordanul acesta ca să mergeți să cuceriti țara, pe care v’o dă în stăpînire Domnul, Dumnezeul vostru.“
12. Iosua a zis Rubeniților, Gadiților și jumătății din seminția lui Manase:
13. „Aduceți-vă aminte ce v-a poruncit Moise, robul Domnului, cînd a zis: „Domnul, Dumnezeul vostru, v-a dat odihnă, și v-a dat țara aceasta.
14. Nevestele voastre, pruncii voștri și vitele voastre să rămînă în țara pe care v-a dat-o Moise dincoace de Iordan; dar voi toți bărbații voinici, să treceți înarmați înaintea fraților voștri, și să-i ajutați,
15. pînă ce Domnul va da odihnă fraților voștri ca și vouă, și pînă ce vor fi și ei în stăpînirea țării pe care le-o dă Domnul, Dumnezeul vostru. Apoi să vă întoarceți să stăpîniți țara care este moșia voastră, și pe care v-a dat-o Moise, robul Domnului, dincoace de Iordan, spre răsăritul soarelui.“
16. Ei au răspuns lui Iosua, și au zis: „Vom face tot ce ne-ai poruncit, și ne vom duce ori unde ne vei trimete.
17. Te vom asculta în totul, cum am ascultat pe Moise. Numai Domnul, Dumnezeul tău, să fie cu tine, cum a fost cu Moise!
18. Orice om care se va răzvrăti împotriva poruncii tale, și care nu va asculta de tot ce-i vei porunci, să fie pedepsit cu moartea! Întărește-te numai, și îmbărbătează-te!“

2

1. Iosua, fiul lui Nun, a trimis în ascuns din Sitim doi oameni, ca iscoade, zicîndu-le: „Duceți-vă de cercetați țara, și mai ales Ierihonul.“
- Cei doi oameni au plecat, și au ajuns în casa unei curve, care se chema Rahav, și s-au culcat acolo.
2. S’a dat de știre împăratului din Ierihon, și i-au spus: „Iată că niște oameni dintre copiii lui Israel au venit aici, astă noapte, ca să iscodească țara.“
3. Împăratul Ierihonului a trimis la Rahav să-i spună: „Scoate afară pe bărbații cari au venit la tine, și cari au intrat în casa ta; căci au venit să iscodească țara.“
4. Femeia a luat pe cei doi bărbați, și i-a ascuns; și a zis: „Este adevărat că bărbații aceștia au venit

la mine, dar nu știam de unde sînt;

5. și, fiindcă poarta a trebuit să se închidă noaptea, bărbații aceștia au ieșit afară; nu știu unde s-au dus: grăbiți-vă de-i urmăriți, și-i veți ajunge.“

6. Ea îi suise pe acoperiș, și-i ascunsese sub niște mănunchiuri de in, pe care-l întinsese pe acoperiș.

7. Oamenii aceia i-au urmărit pe drumul care duce la vadul Iordanului, și după ce au ieșit ei, s-a închis poarta.

8. Înainte de a se culca iscoadele, Rahav s-a suit la ei pe acoperiș,

9. și le-a zis: „Știu că Domnul v'a dat țara aceasta, căci ne-a apucat groaza de voi, și toți locuitorii țării tremură înaintea voastră.

10. Fiindcă am auzit cum, la ieșirea voastră din Egipt, Domnul a secat înaintea voastră apele mării Roșii, și am auzit ce ați făcut celor doi împărați ai Amoriților dincolo de Iordan, lui Sihon și Og, pe cari i-ați nimicit cu desăvîrșire.

11. De cînd am auzit lucrul acesta, ni s-a tăiat inima, și toți ne-am pierdut nădejdea înaintea voastră; căci Domnul, Dumnezeu vostru, este Dumnezeu sus în ceruri și jos pe pămînt.

12. Și acum, vă rog, jurați-mi pe Domnul că veți avea față de casa tatălui meu aceeași bunăvoință pe care am avut-o eu față de voi. Dați-mi un semn de încredințare

13. că veți lăsa cu viață pe tatăl meu, pe mama mea, pe frații mei, pe surorile mele, și pe toți ai lor, și că ne veți scăpa dela moarte.“

14. Bărbații aceia i-au răspuns: „Sîntem gata să murim pentru voi, dacă nu ne dați pe față; și cînd Domnul ne va da țara aceasta, ne vom purta cu tine cu bunăvoință și credincioșie.“

15. Ea i-a pogorît cu o funie pe fereastră, căci casa în care locuia era lîngă zidul cetății.

16. Și le-a zis: „Duceți-vă spre munte, ca să nu vă înlînească ceice vă urmăresc; ascundeți-vă acolo trei zile, pînă se vor întoarce; după aceea, să vă vedeți de drum.“

17. Bărbații aceia i-au zis: „Iată cum vom fi deslegați de jurămîntul pe care ne-ai pus să-l facem.

18. La intrarea noastră în țară, leagă funia aceasta de fir cîrmiziu la fereastra prin care ne-ai pogorît, și strînge la tine în casă pe tatăl tău, pe mama ta, pe frații tăi, și pe toată familia tatălui tău.

19. Dacă vreunul din ei va ieși pe poarta casei tale, ca să meargă afară pe uliță, sîngele lui va cădea asupra capului lui, și noi vom fi nevinovați: dar dacă va pune cineva mîna pe vreunul din ceice vor fi cu tine în casă, sîngele lui va cădea asupra capului nostru.

20. Și dacă ne vei da pe față, vom fi deslegați de jurămîntul pe care ne-ai pus să-l facem.“

21. Ea a răspuns: „Fie după cuvintele voastre.“ Și-a luat rămas bun dela ei, și ei au plecat. Ea a legat funia cîrmizie la fereastră.

22. Ei au plecat, și au ajuns la munte, unde au rămas trei zile, pînă s-au întors cei cari-i urmăreau. Cei care-i urmăreau i-au căutat pe tot drumul, dar nu i-au găsit.

23. Cei doi oameni s-au întors, s'au pogorît din munte, și au trecut Iordanul. Au venit la Iosua, fiul lui Nun, și i-au istorisit tot ce li se întîmplase.

24. Ei au zis lui Iosua: „Cu adevărat, Domnul a dat toată țara în mînile noastre, și toți locuitorii țării tremură înaintea noastră.“

3

1. Iosua, sculîndu-se disdedimineață, a pornit din Sitim cu toți copiii lui Israel. Au ajuns la Iordan; și au rămas acolo peste noapte, înainte de a trece.

2. După trei zile, căpeteniile oastei au trecut prin tabără,

3. și au dat poporului următoarea poruncă: „Cînd veți vedea chivotul legămîntului Domnului, Dumnezeului vostru, dus de preoți, cari sînt din neamul Leviților, să plecați din locul în care sînteți, și să porniți după el.

4. Dar între voi și el să fie o depărtare de aproape două mii de coți: să nu vă apropiați de el. El vă va arăta drumul pe care trebuie să-l urmați, căci n-ați mai trecut pe drumul acesta.“

5. Iosua a zis poporului: „Sfințiți-vă, căci mîne Domnul va face lucruri minunate în mijlocul vostru.“

6. Și Iosua a zis preoților: „Luați chivotul legământului, și treceți înaintea poporului.“ Ei au luat chivotul legământului, și au pornit înaintea poporului.
7. Domnul a zis lui Iosua: „Astăzi, voi începe să te înalț înaintea întregului Israel, ca să știe că voi fi cu tine cum am fost cu Moise.
8. Să dai următoarea poruncă preoților cari duc chivotul legământului: „Cînd veți ajunge la marginea apelor Iordanului, să vă opriți în Iordan.“
9. Iosua a zis copiilor lui Israel: „Apropiați-vă, și ascultați cuvintele Domnului, Dumnezeului vostru.“
10. Iosua a zis: „Prin aceasta veți cunoaște că Dumnezeul cel viu este în mijlocul vostru, și că va izgoni dinaintea voastră pe Cananiți, pe Hetiți, pe Heviți, pe Fereziți, pe Ghirgasiți, pe Amoriți și pe Iebusiți:
11. Iată, chivotul legământului Domnului întregului pămînt va trece înaintea voastră în Iordan.
12. Acum, luați doisprezece bărbați din semințiile lui Israel, cîte un bărbat de fiecare seminție.
13. Și de îndată ce preoții cari duc chivotul Domnului, Dumnezeului întregului pămînt, vor pune talpa piciorului în apele Iordanului, apele Iordanului se vor despica în două, și anume ape cari se pogoară din sus, se vor opri grămadă.“
14. Poporul a ieșit din corturi, ca să treacă Iordanul, și preoții cari duceau chivotul legământului au pornit înaintea poporului.
15. Cînd preoții, cari duceau chivotul, au ajuns la Iordan, și cînd li s-au muiat picioarele în marginea apei, - căci Iordanul se varsă peste toate malurile lui în tot timpul secerișului,
16. - apele cari se pogoară din sus s-au oprit, și s-au înălțat grămadă, la o foarte mare depărtare de lîngă cetatea Adam, care este lîngă Țartan; iar cele ce se pogorau spre marea cîmpiei, care este marea Sărată, s-au scurs de tot. Poporul a trecut în fața Ierihonului.
17. Preoții cari duceau chivotul legământului Domnului s-au oprit pe uscat, în mijlocul Iordanului, în timp ce tot Israelul trecea pe uscat, pînă a isprăvit tot poporul de trecut Iordanul.

4

1. După ce a isprăvit tot poporul de trecut Iordanul, Domnul a zis lui Iosua:
2. „Ia doisprezece bărbați din popor, cîte un bărbat din fiecare seminție.
3. Dă-le porunca următoare: „Luați de aici, din mijlocul Iordanului, din locul unde s-au oprit preoții, douăsprezece pietre, pe cari să le duceți cu voi, și să le puneți în locul unde veți petrece noaptea aceasta.“
4. Iosua a chemat pe cei doisprezece bărbați, pe cari i-a ales dintre copiii lui Israel, cîte un bărbat de fiecare seminție.
5. Și le-a zis: „Treceți înaintea chivotului Domnului, Dumnezeului vostru, în mijlocul Iordanului, și fiecare din voi să ia o piatră pe umăr, după numărul semințiilor copiilor lui Israel,
6. pentru ca acesta să fie un semn de aducere aminte în mijlocul vostru. Cînd vor întreba copiii voștri într-o zi: „Ce însemnează pietrele acestea pentru voi?“
7. să le spuneți: „Apele Iordanului s’au despicat în două înaintea chivotului legământului Domnului; cînd a trecut chivotul Iordanul, apele Iordanului s-au despicat în două, și pietrele acestea să fie totdeauna o aducere aminte pentru copiii lui Israel.“
8. Copiii lui Israel au făcut așa cum le poruncise Iosua. Au luat douăsprezece pietre din mijlocul Iordanului, cum spusese lui Iosua Domnul, după numărul semințiilor copiilor lui Israel, le-au luat cu ei, și le-au pus în locul unde aveau să rămîna peste noapte.
9. Iosua a ridicat și el douăsprezece pietre în mijlocul Iordanului, în locul unde se opriseră picioarele preoților cari duceau chivotul legământului; și ele au rămas acolo pînă în ziua de azi.
10. Preoții cari duceau chivotul au stătut în mijlocul Iordanului pînă la deplina împlinire a celor ce poruncise lui Iosua Domnul să spună poporului, potrivit cu tot ce poruncise Moise lui Iosua. Și poporul s’a grăbit să treacă.
11. După ce a isprăvit de trecut tot poporul, chivotul Domnului și preoții au trecut înaintea poporului.

12. Fiii lui Ruben, fiii lui Gad, și jumătate din seminția lui Manase, au trecut înarmați înaintea copiilor lui Israel, cum le spusese Moise.
13. Aproape patruzeci de mii de bărbați, pregătiți de război, au trecut gata de luptă înaintea Domnului în câmpia Ierihonului.
14. În ziua aceea, Domnul a înălțat pe Iosua înaintea întregului Israel; și s-au temut de el, cum se temuseră de Moise, în toate zilele vieții lui.
15. Domnul a zis lui Iosua:
16. „Poruncește preoților cari duc chivotul mărturiei, să iasă din Iordan.“
17. Și Iosua a poruncit preoților: „Ieșiți din Iordan.“
18. Când au ieșit preoții, cari duceau chivotul legământului Domnului, din mijlocul Iordanului, și când au călcat cu talpa picioarelor pe uscat, apele Iordanului s-au întors la locul lor, și s-au revărsat ca mai înainte peste toate malurile lui.
19. Poporul a ieșit din Iordan în ziua a zecea a lunii întâi, și a tăbărit la Ghilgal, la marginea de răsărit a Ierihonului.
20. Iosua a ridicat la Ghilgal cele douăsprezece pietre pe cari le luaseră din Iordan.
21. El a zis copiilor lui Israel: „Când vor întreba copiii voștri într’o zi pe părinții lor: „Ce însemnează pietrele acestea?
22. să învățați pe copiii voștri, și să le spuneți: „Israel a trecut Iordanul acesta pe uscat.
23. Căci Domnul, Dumnezeuul vostru, a secat înaintea voastră apele Iordanului pînă ce ați trecut, după cum făcuse Domnul, Dumnezeuul vostru, la Marea Roșie, pe care a secat-o înaintea noastră pînă am trecut,
24. pentru ca toate popoarele pămîntului să știe că mîna Domnului este puternică, și să vă temeți totdeauna de Domnul, Dumnezeuul vostru.“

5

1. Când au auzit toți împărații Amoriților dela apusul Iordanului, și toți împărații Cananiților de lîngă mare că Domnul secase apele Iordanului înaintea copiilor lui Israel pînă am trecut, li s-a tăiat inima și au rămas îngroziți înaintea copiilor lui Israel.
2. În vremea aceea, Domnul a zis lui Iosua: „Fă-ți niște cuțite de piatră, și taie împrejur pe copiii lui Israel, a doua oară.“
3. Iosua și-a făcut niște cuțite de piatră și a tăiat împrejur pe copiii lui Israel pe dealul Aralot.
4. Iată pricina pentru care i-a tăiat Iosua împrejur. Tot poporul ieșit din Egipt, bărbații, toți oamenii de luptă muriseră în pustie, pe drum, după ieșirea lor din Egipt.
5. Tot poporul acela ieșit din Egipt era tăiat împrejur; dar tot poporul născut în pustie, pe drum, după ieșirea din Egipt, nu fusese tăiat împrejur.
6. Căci copiii lui Israel umblaseră patruzeci de ani prin pustie pînă la nimicirea întregului neam de oameni de război cari ieșiseră din Egipt și cari nu ascultaseră de glasul Domnului. Domnul le-a jurat că nu-i va lăsa să vadă țara pe care jurase părinților lor că ne-o va da, țară în care curge lapte și miere.
7. În locul lor a ridicat pe copiii lor; și Iosua i-a tăiat împrejur, căci erau netăiați împrejur, pentrucă nu-i tăiaseră împrejur pe drum.
8. După ce a isprăvit de tăiat împrejur pe tot poporul, au rămas pe loc în tabără pînă la vindecare.
9. Domnul a zis lui Iosua: „Astăzi, am ridicat ocară Egiptului de deasupra voastră.“ Și locului aceluia i-au pus numele Ghilgal (Prăvălire) pînă în ziua de azi.
10. Copiii lui Israel au tăbărit la Ghilgal; și au prăznuit Paștele în a patrusprezecea zi a lunii, spre seară, în câmpia Ierihonului.
11. A doua zi de Paște au mîncat din grîul țării, azimi și boabe prăjite; chiar în ziua aceea au mîncat.
12. Mana a încetat a doua zi de Paște, când au mîncat din grîul țării. Copiii lui Israel n-au mai avut mană, ci au mîncat din roadele țării Canaanului în anul acela.
13. Pe cînd Iosua era lîngă Ierihon, a ridicat ochii, și s-a uitat. Și iată un om stătea în picioare înaintea lui, cu sabia scoasă din teacă în mînă. Iosua s-a dus spre el, și i-a zis: „Ești dintre ai noștri

sau dintre vrăjmașii noștri?“

14. El a răspuns: „Nu, ci Eu sînt Căpetenia oștirii Domnului, și acum am venit.“ Iosua s-a aruncat cu fața la pămînt, s-a închinat, și I-a zis: „Ce spune Domnul meu robului Său?“

15. Și Căpetenia oștirii Domnului a zis lui Iosua: „Scoate-ți încălțămintele din picioare, căci locul pe care stai este sfînt.“ Și Iosua a făcut așa.

6

1. Ierihonul era închis și întărit de teama copiilor lui Israel. Nimeni nu ieșea din el și nimeni nu intra în el.

2. Domnul a zis lui Iosua: „Iată, dau în mînile tale Ierihonul și pe împăratul lui, pe vitejii lui ostași.

3. Înconju-rați cetatea, voi toți bărbații de război, dînd ocol cetății odată. Așa să faci șase zile.

4. Șapte preoți să poarte înaintea chivotului șapte trîmbițe de corn de berbece; în ziua a șaptea, să înconju-rați cetatea de șapte ori, și preoții să sune din trîmbițe.

5. Cînd vor suna lung din cornul de berbece, și cînd veți auzi sunetul trîmbiței, tot poporul să scoată mari strigăte. Atunci zidul cetății se va prăbuși, și poporul să se suie, fiecare drept înainte.“

6. Iosua, fiul lui Nun, a chemat pe preoți, și le-a zis: „Luați chivotul legămîntului, și șapte preoți să poarte cele șapte trîmbițe de corn de berbece înaintea chivotului Domnului.“

7. Și a zis poporului: „Porniți, înconju-rați cetatea, și bărbații înarmați să treacă înaintea chivotului Domnului.“

8. După-ace a vorbit Iosua poporului, cei șapte preoți cari purtau înaintea Domnului cele șapte trîmbițe de corn de berbece au pornit și au sunat din trîmbițe. Chivotul legămîntului Domnului mergea în urma lor.

9. Bărbații înarmați mergeau înaintea preoților, cari sunau din trîmbițe, și coada oștirii mergea după chivot; în timpul mersului, preoții sunau din trîmbițe.

10. Iosua dăduse porunca aceasta poporului: „Voi să nu strigați, să nu vi se audă glasul, și să nu vă iasă o vorbă din gură, pînă în ziua cînd vă voi spune: „Strigați!“ Atunci să strigați.“

11. Chivotului Domnului a înconju-rat cetatea, și i-a dat ocol odată; apoi au intrat în tabără, și au rămas în tabără peste noapte.

12. Iosua s'a sculat cu noaptea-n cap, și preoții au luat chivotul Domnului.

13. Cei șapte preoți, cari purtau cele șapte trîmbițe de corn de berbece înaintea chivotului Domnului, au pornit și au sunat din trîmbițe. Bărbații înarmați mergeau înaintea lor, și coada oștirii venea după chivotul Domnului; în timpul mersului, preoții sunau din trîmbițe.

14. Au înconju-rat cetatea odată, a doua zi; apoi s-au întors în tabără. Au făcut acelaș lucru timp de șase zile.

15. În ziua a șaptea, s'au sculat în zorii zilei, și au înconju-rat în acelaș fel cetatea de șapte ori; aceasta a fost singura zi cînd au înconju-rat cetatea de șapte ori.

16. A șaptea oară, pe cînd preoții sunau din trîmbițe, Iosua a zis poporului: „Strigați, căci Domnul v-a dat cetatea în mînă!

17. Cetatea să fie dată Domnului spre nimicire, ea și tot ce se află în ea; dar să lăsați cu viață pe curva Rahav și pe toți cei ce vor fi cu ea în casă, pentru-că a ascuns pe solii pe cari-i trimeseserăm noi.

18. Feriți-vă numai de ceeace va fi dat spre nimicire; căci dacă veți lua ceva din ceeace va fi dat spre nimicire, veți face ca tabăra lui Israel să fie dată spre nimicire și o veți nenoroci.

19. Tot argintul și tot aurul, toate lucrurile de aramă și de fer, să fie închinare Domnului, și să intre în vistieria Domnului.“

20. Poporul a scos strigăte, și preoții au sunat din trîmbițe. Cînd a auzit poporul sunetul trîmbiței, a strigat tare, și zidul s-a prăbușit; poporul s-a suit în cetate, fiecare drept înainte. Au pus mîna pe cetate,

21. și au nimicit-o cu desăvîrșire, trecînd prin ascuțișul săbiei tot ce era în cetate, bărbați și femei, copii și bătrîni, pînă la boi, oi și măgari.

22. Iosua a zis celor doi bărbați cari iscodiseră țara: „Intrați în casa curvei, și scoateți din ea pe

femeia aceea și pe toți ai ei, cum i-ați jurat.“

23. Tinerii, iscoadele, au intrat și au scos pe Rahav, pe tatăl ei, pe mama ei, pe frații ei, și pe toți ai ei; au scos afară pe toți cei din familia ei, și i-au așezat afară din tabăra lui Israel.

24. Cetatea au ars-o împreună cu tot ce se afla în ea; numai argintul, aurul, și toate lucrurile de aramă și de fier le-au pus în vistieria casei Domnului.

25. Iosua a lăsat cu viață pe curva Rahav, casa tatălui ei, și pe toți ai ei; ea a locuit în mijlocul lui Israel pînă în ziua de azi, pentrucă ascunsese solii, pe cari-i trimesese Iosua să iscodească Ierihonul.

26. Atunci a jurat Iosua, și a zis: „Blestemat să fie înaintea Domnului omul care se va scula să zidească din nou cetatea aceasta a Ierihonului! Cu prețul întîiului său născut îi va pune temeliile și cu prețul celui mai tînăr fiu al lui îi va așeza porțile!“

27. Domnul a fost cu Iosua, și i s-a dus vestea în toată țara.

7

1. Copiii lui Israel au păcătuit cu privire la lucrurile date spre nimicire. Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din seminția lui Iuda, a luat din lucrurile date spre nimicire. Și Domnul S-a aprins de mînie împotriva copiilor lui Israel.

2. Iosua a trimes din Ierihon niște bărbați la Ai, care este lîngă Bet-Aven, la răsărit de Betel. Și le-a zis: „Suiți-vă, și iscodiți țara.“ Și oamenii aceia s-au suit, și au iscodit cetatea Ai.

3. S-au întors la Iosua, și i-au spus: „Degeaba mai faci să mai meargă tot poporul; două sau trei mii de oameni vor ajunge ca să bați cetatea Ai; nu osteni tot poporul; căci oamenii aceia sînt puțin la număr.“

4. Aproape trei mii de oameni au pornit, dar au luat-o la fugă dinaintea oamenilor din Ai.

5. Oamenii din Ai le-au omorît aproape treizeci și șase de oameni; i-au urmărit dela poartă pînă la Șebarim, și i-au bătut la vale. Poporul a rămas încremenit și cu inima moale ca apa.

6. Iosua și-a sfișiat hainele, și s-a aruncat cu fața la pămînt pînă seara înaintea chivotului Domnului, el și bătrînii lui Israel, și și-au presărat capul cu țărînă.

7. Iosua a zis: „Ah! Doamne Dumnezeule, pentruce ai trecut pe poporul acesta Iordanul, ca să ne dai în mîinile Amoriților și să ne prăpădești? De am fi știut să rămînem de cealaltă parte a Iordanului!

8. Dar Doamne, ce voi zice, după ce Israel a dat dosul înaintea vrăjmașilor lui?

9. Cananiții și toți locuitorii țării vor afla; ne vor înconjura, și ne vor șterge numele de pe pămînt. Și ce vei face Tu Numelui Tău celui mare?“

10. Domnul a zis lui Iosua: „Scoală-te! Pentruce stai culcat astfel pe fața ta?

11. Israel a păcătuit; au călcat legămîntul Meu pe care li l-am dat, au luat din lucrurile date spre nimicire, le-au furat și au mințit, și le-au ascuns printre lucrurile lor.

12. De aceea copiii lui Israel nu pot să țină piept vrăjmașilor lor: vor da dosul în fața vrăjmașilor lor, căci sînt dați spre nimicire; Eu nu voi mai fi cu voi, dacă nu nimiciti ce este dat spre nimicire din mijlocul vostru.

13. Scoală-te, sfințește poporul. Spune-le: „Sfințiți-vă pentru mine. Căci așa zice Domnul, Dumnezeul lui Israel: „În mijlocul tău este un lucru dat spre nimicire, Israele; nu vei putea să ții piept vrăjmașilor tăi, pînă nu veți scoate lucrul dat spre nimicire din mijlocul vostru.

14. Să vă apropiați mine dimineață după semințiile voastre; și seminția pe care o va arăta Domnul prin sorți se va apropia pe familii, și familia pe care o va arăta Domnul prin sorți se va apropia pe case, și casa pe care o va arăta Domnul prin sorți se va apropia pe bărbați.

15. Cine va fi arătat prin sorți că a luat din ce era dat spre nimicire, va fi ars în foc, el și tot ce este al lui, pentrucă a călcat legămîntul Domnului și a făcut o mișelie în Israel.“

16. Iosua s'a sculat dis-de-diminează, și a apropiat pe Israel, după semințiile lui, și a fost arătată prin sorți seminția lui Iuda.

17. A apropiat familiile lui Iuda, și a fost arătată prin sorți familia lui Zerah. A apropiat familia lui Zerah pe case, și a fost arătată prin sorți casa lui Zabdi.

18. A apropiat casa lui Zabdi pe bărbați, și a fost arătat prin sorți Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din seminția lui Iuda.

19. Iosua a zis lui Acan: „Fiule, dă slavă Domnului, Dumnezeului lui Israel, mărturisește și spune-mi ce ai făcut, nu-mi ascunde nimic“.
20. Acan a răspuns lui Iosua, și a zis: „Este adevărat că am păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului lui Israel, și iată ce am făcut.
21. Am văzut în pradă o manta frumoasă de Șinear, două sute de sicli de argint, și o placă de aur în greutate de cincizeci de sicli; le-am poftit, și le-am luat; iată, sînt ascunse în pămînt în mijlocul cortului meu, și argintul este pus sub ele“.
22. Iosua a trimis niște oameni, cari au alergat în cort; și iată că lucrurile erau ascunse în cortul lui Acan, și argintul era sub ele.
23. Le-au luat din mijlocul cortului, le-au adus lui Iosua și tuturor copiilor lui Israel, și le-au pus înaintea Domnului.
24. Iosua și tot Israelul împreună cu el au luat pe Acan, fiul lui Zerah, argintul, mantaua, placa de aur, pe fiii și fiicele lui Acan, boii lui, măgarii, oile, cortul lui și tot ce era al lui; și i-au suit în valea Acor.
25. Iosua a zis: „Pentru ce ne-ai nenorocit? Și pe tine te va nenoroci Domnul azi“. Și tot Israelul i-a ucis cu pietre. I-au ars în foc, i-au ucis cu pietre,
26. și au ridicat peste Acan un morman mare de pietre, care se vede pînă în ziua de azi. Și Domnul S-a întors din iuțimea mîniei Lui. Din pricina acestei întîmplări s-a dat pînă în ziua de azi locului aceluia numele de valea Acor (Turburare).

8

1. Domnul a zis lui Iosua: „Nu te teme, și nu te spăimînta! Ia cu tine pe toți oamenii de război, scoală-te, suie-te împotriva cetății Ai. Iată că îți dau în mîinile tale pe împăratul din Ai și pe poporul lui, cetatea lui și țara lui.
2. Să faci cetății Ai cum ai făcut Ierihonului și împăratului lui: să păstrați pentru voi numai prada de război și vitele. Pune niște oameni la pîndă înapoia cetății“.
3. Iosua s'a sculat cu toți oamenii de război ca să se suie împotriva cetății Ai. A ales treizeci de mii de bărbați viteji, pe cari i-a pornit noaptea,
4. și le-a dat următoarea poruncă: „Ascultați! Să vă puneți la pîndă înapoia cetății; să nu vă depărtați mult de cetate, și toți să fiți gata.
5. Iar eu și tot poporul care este cu mine ne vom apropia de cetate. Și cînd vor ieși înaintea noastră, ca întîiaș dată, noi o s-o luăm la fugă dinaintea lor.
6. Ei ne vor urmări pînă cînd îi vom trage departe de cetate, căci vor zice: „Fug dinaintea noastră, ca întîiaș dată!“ Și vom fugi dinaintea lor.
7. Voi să ieșiți atunci dela pîndă și să puneți mîna pe cetate, și Domnul, Dumnezeul vostru, o va da în mîinile voastre.
8. După ce veți lua cetatea, să-i puneți foc, să faceți cum a zis Domnul: aceasta este porunca pe care v'o dau“.
9. Iosua i-a pornit, și s-au dus de s-au așezat la pîndă între Betel și Ai, la apus de Ai. Iar Iosua a petrecut noaptea aceea în mijlocul poporului.
10. Iosua s-a sculat dis de dimineață, a cercetat poporul, și a pornit împotriva cetății Ai, în fruntea poporului, el și bătrînii lui Israel.
11. Toți oamenii de război cari erau cu el s-au suit și s-au apropiat de cetate; cînd au ajuns în fața cetății, au tăbărît la miez de noapte de Ai, de care erau despărțiți prin vale.
12. Iosua a luat aproape cinci mii de oameni, și i-a pus la pîndă între Betel și Ai, la apus de cetate.
13. După ce s-a așezat toată tabăra la miez de noapte de cetate, și cei de pîndă la apus de cetate, Iosua a înaintat în noaptea aceea în mijlocul văii.
14. Cînd a văzut împăratul cetății Ai lucrul acesta, oamenii din Ai s-au sculat în grabă dis-de-diminează, și au ieșit înaintea lui Israel, ca să-l bată. Împăratul s'a îndreptat, cu tot poporul lui, spre un loc hotărît, înspre cîmpie, și nu știa că înapoia cetății o mînă de oameni stăteau la pîndă

împotriva lui.

15. Iosua și tot Israelul s-au prefăcut că sînt bătuți, și au fugit pe drumul dinspre pustie.
16. Atunci tot poporul care era în cetate s'a strîns ca să-i urmărească. Au urmărit pe Iosua și au fost trași departe din cetate.
17. N-a rămas niciun om în Ai și în Betel care să nu fi ieșit împotriva lui Israel. Au lăsat cetatea deschisă, și au urmărit pe Israel.
18. Domnul a zis lui Iosua: „Întinde spre Ai sulita pe care o ai în mîna, căci am s-o dau în mîna ta!“ Și Iosua a întins spre cetate sulita pe care o avea în mîna.
19. De îndată ce și-a întins mîna, bărbații, cari stăteau la pîndă, au ieșit repede din locul unde erau; au pătruns în cetate, au luat-o, și s-au grăbit de i-au pus foc.
20. Oamenii din Ai, uitîndu-se înapoi, au văzut fumul cetății suindu-se spre cer, și n-au mai putut să scape în nici o parte. Poporul care fugea spre pustie s-a întors împotriva celor ce-l urmăreau;
21. căci Iosua și tot Israelul, văzînd cetatea luată de cei ce stăteau la pîndă, și fumul cetății suindu-se în sus, s-au întors și au bătut pe oamenii din Ai.
22. Ceilalți deasemenea le-au ieșit înainte din cetate, și oamenii din Ai au fost înconjurați de Israel din toate părțile. Israel i-a bătut, fără să lase unul cu viață, nici vreun fugar;
23. pe împăratul din Ai, l-au prins viu, și l-au adus la Iosua.
24. După ce a isprăvit Israel de ucis pe toți locuitorii din Ai, în cîmp și în pustie, unde îi urmăriseră ei, și după ce toți au fost trecuți în totul prin ascuțișul săbiei, tot Israelul s'a întors la Ai și a trecut cetatea prin ascuțișul săbiei.
25. În totul au fost douăsprezece mii de inși uciși în ziua aceea, bărbați și femei, toți oameni din Ai.
26. Iosua nu și-a tras mîna pe care o ținea întinsă cu sulita, pînă ce toți locuitorii au fost nimiciți cu desăvîrșire.
27. Israel a păstrat pentru sine doar vitele și prada din cetatea aceasta, după porunca pe care o dăduse lui Iosua Domnul.
28. Iosua a ars cetatea Ai, și a făcut din ea pentru totdeauna un morman de dărîmături, care se vede pînă în ziua de azi.
29. A spînzurat de un lemn pe împăratul din Ai, și l-a lăsat pe lemn pînă seara. La apusul soarelui, Iosua a poruncit să i se pogoare trupul de pe lemn; l-au aruncat la intrarea porții cetății, și au ridicat pe el o mare grămadă de pietre, care este pînă în ziua de azi.
30. Atunci Iosua a zidit un altar Domnului, Dumnezeului lui Israel, pe muntele Ebal,
31. cum poruncise copiilor lui Israel Moise, robul Domnului, și cum este scris în cartea legii lui Moise: era un altar de pietre necioplite, peste cari nu trecuse ferul. Pe altarul acesta au adus Domnului arderi de tot, și jertfe de mulțămiri.
32. Și acolo Iosua a scris pe pietre o copie a legii pe care o scrisese Moise înaintea copiilor lui Israel.
33. Tot Israelul, bătrînii, mai marii oastei și judecătorii lui, stăteau de amîndouă părțile chivotului, înaintea preoților, din neamul Leviților, cari duceau chivotul legămîntului Domnului; erau de față atît străinii cît și copiii lui Israel, jumătate în dreptul muntelui Garizim, și jumătate în dreptul muntelui Ebal, după porunca pe care o dăduse mai înainte Moise, robul Domnului, ca să binecuvînteze Israel.
34. Iosua a citit apoi toate cuvintele legii, binecuvîntările și blestemurile, după cum este scris în cartea legii.
35. N-a rămas nimic din tot ce poruncise Moise, pe care să nu-l fi citit Iosua în fața întregii adunări a lui Israel, în fața femeilor, copiilor și străinilor cari mergeau în mijlocul lor.

9

1. La auzul acestor lucruri, toți împărații cari erau dincoace de Iordan, în munte și în vale, și pe toată coasta mării celei mari, pînă lîngă Liban, Hetiții, Amoriții, Cananiții, Ferezitii, Heviții și Iebusiții,
2. s'au unit împreună într'o înțelegere ca să lupte împotriva lui Iosua și împotriva lui Israel.

3. Locuitorii din Gabaon, de partea lor, cînd au auzit ce făcuse Iosua Ierihonului și cetății Ai,
4. au întrebunțat un viclesug, și au pornit la drum cu merinde pentru călătorie. Au luat niște saci vechi pe măgarii lor, și niște burdufuri vechi pentru vin, rupte și cîrpite,
5. iar în picioare purtau încălțăminte veche și cîrpită, și erau îmbrăcați cu niște haine vechi pe ei; iar toată pînea pe care o aveau pentru hrană era uscată și mucegăise.
6. S-au dus la Iosua în tabără la Ghilgal, și i-au zis lui și tuturor celor din Israel: „Noi venim dintr-o țară depărtată, acum deci faceți legămînt cu noi“.
7. Bărbații lui Israel au răspuns Heviților acestora: „Poate că voi locuiți în mijlocul nostru, cum să facem noi legămînt cu voi?“
8. Ei au zis lui Iosua: „Noi sîntem robii tăi.“ Și Iosua le-a zis: „Cine sînteți voi, și de unde veniți?“
9. Ei i-au răspuns: „Robii tăi vin dintr-o țară foarte depărtată, pentru faima Domnului, Dumnezeului tău; căci am auzit vorbindu-se de El, de tot ce a făcut în Egipt,
10. și de ce a făcut celor doi împărați ai Amoriților dincolo de Iordan, lui Sihon, împăratul Hesbonului, și lui Og, împăratul Basanului, care era la Aștarot.
11. Și bătrînii noștri și toți locuitorii din țara noastră ne-au zis: „Luați cu voi merinde pentru călătorie, duceți-vă înaintea lor, și spuneți-le: „Noi sîntem robii voștri; acum deci faceți legămînt cu noi.
12. Iată pînea noastră: era caldă cînd am luat-o ca merinde de acasă, în ziua cînd am plecat să venim la voi, și acum s-a uscat și s-a mucegăit.
13. Burdufurile acestea de vin, cînd le-am umplut, erau noi de tot, și iată-le s-au rupt; hainele și încălțămîntea noastră s-au învechit de lungimea prea mare a drumului“.
14. Bărbații lui Israel au luat din merindele lor, și n-au întreat pe Domnul.
15. Iosua a făcut pace cu ei, și a încheiat un legămînt prin care trebuia să-i lase cu viață, și căpeteniile adunării le-au jurat lucrul acesta.
16. La trei zile după încheierea acestui legămînt, copiii lui Israel au aflat că erau vecini cu ei, și că locuiau în mijlocul lor.
17. Căci copiii lui Israel au plecat, și a treia zi au ajuns la cetățile lor; cetățile lor erau Gabaon, Chefira, Beerot și Chiriat-Iearim.
18. Dar nu i-au bătut, pentru că fruntașii adunării le juraseră pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, că-i vor lăsa cu viață.
Și toată adunarea a cîrtit împotriva căpeteniilor.
19. Toate căpeteniile au zis întregii adunări: „Le-am jurat pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, și acum nu putem să ne atingem de ei.
20. Iată ce le vom face: îi vom lăsa cu viață, ca să n-aducem peste noi mînia Domnului, din pricina jurămîntului pe care li l-am făcut“.
21. „Să trăiască“, le-au zis căpeteniile. Dar au fost întrebunțați la tăiat lemne și la scos apă pentru toată adunarea, cum le spusese căpeteniile.
22. Iosua i-a chemat, și le-a vorbit astfel: „Pentru ce ne-ați înșelat zicînd: „Sîntem foarte departe de voi“, cînd voi locuiți în mijlocul nostru?
23. Acum sînteți blestemați, și nu veți înceta să fiți în robie, să tăiați lemne și să scoateți apă pentru casa Dumnezeului meu“.
24. Ei au răspuns lui Iosua, și au zis: „Robii tăi au auzit de poruncile date de Domnul, Dumnezeul tău, robului Său Moise, ca să vă dea în mînă toată țara și să nimicească dinaintea voastră pe toți locuitorii ei; și venirea voastră a băgat mare frică în noi cu privire la viața noastră: iată de ce am lucrat așa.
25. Și acum iată-ne în mînile tale; fă cu noi ce vei crede că este bine și drept să faci“.
26. Iosua le-a făcut așa cum hotărîse; i-a izbăvit din mîna copiilor lui Israel, cari nu i-au omorît;
27. dar din ziua aceea i-a pus să taie lemne și să scoată apă pentru adunare, și pentru altarul Domnului în locul pe care l-ar alege Domnul: ceeace fac pînă în ziua de azi.

1. Adoni-Țedec, împăratul Ierusalimului, a aflat că Iosua pusese mîna pe Ai și o nimicise cu desăvîrșire, că făcuse cetății Ai și împăratului ei cum făcuse Ierihonului și împăratului lui, și că locuitorii Gabaonului făcuseră pace cu Israel și erau în mijlocul lor.
2. Atunci i-a fost foarte mare frică; fiindcă Gabaon era o cetate mare ca una din cetățile împărătești, mai mare chiar decît Ai, și toți bărbații ei erau viteji.
3. Adoni-Țedec, împăratul Ierusalimului, a trimes să spună lui Hoham, împăratul Hebronului, lui Piream, împăratul Iarmutului, lui Iafia, împăratul Lachisului, și lui Debir, împăratul Eglonului:
4. „Suiți-vă la mine, și ajutați-mă, ca să batem Gabaonul, căci a făcut pace cu Iosua și cu copiii lui Israel“.
5. Cei cinci împărați ai Amoriților: împăratul Ierusalimului, împăratul Hebronului, împăratul Iarmutului, împăratul Lachisului, și împăratul Eglonului, s-au adunat astfel și s-au suit împreună cu toate oștile lor; au venit și au tăbărit lîngă Gabaon, și au început să lupte împotriva lui.
6. Oamenii din Gabaon au trimes să spună lui Iosua, în tabăra din Ghilgal: „Nu părăsi pe robii tăi, suie-te la noi în grabă, izbăvește-ne, dă-ne ajutor; căci toți împărații Amoriților, cari locuiesc pe munte, s-au strîns împotriva noastră“.
7. Iosua s-a suit din Ghilgal, el și toți oamenii de război cu el, și toți cei viteji.
8. Domnul a zis lui Iosua: „Nu te teme de ei, căci îi dau în mînile tale, și niciunul din ei nu va putea să stea împotriva ta“.
9. Iosua a venit fără veste peste ei, după ce a mers toată noaptea dela Ghilgal.
10. Domnul i-a pus în învălmășeală dinaintea lui Israel; și Israel le-a pricinuit o mare înfrîngere la Gabaon, i-a urmărit pe drumul care suie la Bet-Horon, și i-a bătut pînă la Azeca și pînă la Macheda.
11. Pe cînd fugeau ei dinaintea lui Israel, și se pogorau din Bet-Horon, Domnul a făcut să cadă din cer peste ei niște pietre mari pînă la Azeca, și au perit; cei ce au murit de pietrele grindinei au fost mai mulți decît cei uciși cu sabia de copiii lui Israel.
12. Atunci Iosua a vorbit Domnului, în ziua cînd a dat Domnul pe Amoriți în mînile copiilor lui Israel, și a zis în fața lui Israel:
„Oprește-te, soare, asupra Gabaonului,
Și tu, lună, asupra văii Aialonului!“
13. Și soarele s-a oprit, și luna și-a întrerupt mersul,
Pînă ce poporul și-a răzbunat pe vrăjmașii lui.
Lucrul acesta nu este scris oare în Cartea Dreptului?
Soarele s-a oprit în mijlocul cerului, și nu s-a grăbit să apună, aproape o zi întreagă.
14. N-a mai fost nici o zi ca aceea, nici înainte nici după aceea, cînd Domnul să fi ascultat glasul unui om; căci Domnul lupta pentru Israel.
15. Și Iosua și tot Israelul împreună cu el, s-a întors în tabără la Ghilgal.
16. Cei cinci împărați au fugit, și s-au ascuns într'o peșteră la Macheda.
17. S-a spus lucrul acesta lui Iosua, zicînd: „Cei cinci împărați se află ascunși într-o peșteră la Macheda“.
18. Iosua a zis: „Prăvăliți niște petre mari la intrarea peșterii, și puneți niște oameni să-i păzească.
19. Și voi nu vă opriți, ci urmăriți pe vrăjmașii voștri, și bateți-i pe dinapoi; nu-i lăsați să intre în cetățile lor, căci Domnul, Dumnezeuul vostru, i-a dat în mînile voastre.“
20. După ce Iosua și copiii lui Israel le-au pricinuit o foarte mare înfrîngere, și i-au bătut cu desăvîrșire, ceice au putut scăpa au intrat în cetățile întărite,
21. și tot poporul s-a întors liniștit în tabără la Iosua în Macheda, fără ca cineva să fi crîcnit cu limba lui împotriva copiilor lui Israel.
22. Iosua a zis atunci: „Deschideți intrarea peșterii, scoateți afară din ea pe cei cinci împărați, și aduceți-i la mine.“
23. Ei au făcut așa, și au adus la el pe cei cinci împărați, pe cari-i scosese din peșteră: pe împăratul Ierusalimului, pe împăratul Hebronului, pe împăratul Iarmutului, pe împăratul Lachisului, și pe împăratul Eglonului.

24. După ce au adus pe acești împărați înaintea lui Iosua, Iosua a chemat pe toți bărbații lui Israel, și a zis căpeteniilor oamenilor de război, cari merseseră cu el: „Apropiați-vă și puneți-vă picioarele pe grumajii împăraților acestora.“ Ei s-au apropiat, și au pus picioarele pe grumajii lor.
25. Iosua le-a zis: „Nu vă temeți și nu vă spăimîntați, ci întăriți-vă și îmbărbătați-vă, căci așa va face Domnul tuturor vrăjmașilor voștri împotriva cărora vă veți lupta“.
26. După aceea, Iosua i-a lovit, și i-a omorât; i-a spînzurat de cinci copaci, și au rămas spînzurați de copaci pînă seara.
27. Pela apusul soarelui, Iosua a poruncit să-i pogoare din copaci, i-au aruncat în peștera în care se ascuseseră, și au pus la intrarea peșterii niște pietre mari, cari au rămas acolo pînă în ziua de azi.
28. Iosua a luat Macheda chiar în ziua aceea, și a trecut-o prin ascuțișul săbiei; a nimicit cu desăvîrșire pe împărat, cetatea și pe toți cei ce se aflau în ea; n-a lăsat să scape niciunul, și împăratului din Macheda i-a făcut cum făcuse împăratului Ierihonului.
29. Iosua, și tot Israelul împreună cu el, a trecut din Macheda la Libna, și a dat luptă împotriva Libnei.
30. Domnul a dat-o și pe ea, împreună cu împăratul ei, în mîinile lui Israel, și a trecut-o prin ascuțișul săbiei, pe ea și pe toți ceice se găseau în ea; n-a lăsat să scape niciunul, și a făcut împăratului ei cum făcuse împăratului Ierihonului.
31. Iosua, și tot Israelul împreună cu el, a trecut din Libna în Lachis, a tăbărit înaintea ei, și a început lupta împotriva ei.
32. Domnul a dat cetatea Lachis în mîinile lui Israel, care a luat-o a doua zi, și a trecut-o prin ascuțișul săbiei, pe ea și pe toți cei ce se aflau în ea, cum făcuse cu Libna.
33. Atunci Horam, împăratul Ghezerului, s-a suit ca să dea ajutor Lachisului. Iosua l-a bătut, pe el și pe poporul lui, fără să lase pe cineva să scape.
34. Iosua, și tot Israelul împreună cu el, a trecut din Lachis la Eglon; au tăbărit înaintea ei, și au început lupta.
35. Au luat-o în aceeaș zi, și au trecut-o prin ascuțișul săbiei, pe ea și pe toți ceice se aflau în ea; Iosua a nimicit-o cu desăvîrșire chiar în ziua aceea, cum făcuse cu Lachis.
36. Iosua, și tot Israelul împreună cu el, s'a suit din Eglon la Hebron, și au început lupta împotriva lui.
37. L-au luat, și l-au trecut prin ascuțișul săbiei, pe el, pe împăratul lui, toate cetățile cari țineau de el, și pe toți ceice se aflau în el; Iosua n'a lăsat pe niciunul să scape, cum făcuse cu Eglonul, și l-a nimicit cu desăvîrșire împreună cu toți ceice se aflau în el.
38. Iosua, și tot Israelul împreună cu el, s'a îndreptat împotriva Debirului, și a început lupta împotriva lui.
39. L-a luat, pe el, pe împăratul lui, și toate cetățile cari țineau de el; le-au trecut prin ascuțișul săbiei, și au nimicit cu desăvîrșire pe toți cei ce se aflau în ele, fără să lase să scape vreunul; Iosua a făcut Debirului și împăratului lui cum făcuse Hebronului și cum făcuse Libnei și împăratului ei.
40. Iosua a bătut astfel toată țara, muntele, partea de miazăzi, cîmpia și costișele, și a bătut pe toți împărații; n'a lăsat să scape nimeni, și a nimicit cu desăvîrșire tot ce avea suflare, cum poruncise Domnul, Dumnezeul lui Israel.
41. Iosua i-a bătut dela Cades-Barnea pînă la Gaza, a bătut toată țara Gosen pînă la Gabaon.
42. Iosua a luat în acelaș timp pe toți împărații aceia și țara lor, căci Domnul, Dumnezeul lui Israel, lupta pentru Israel.
43. Și Iosua, și tot Israelul împreună cu el, s'a întors în tabără la Ghilgal.

1. Iabin, împăratul Hațorului, auzind de aceste lucruri, a trimes soli la Iobab, împăratul Madonului, la împăratul Șimronului, la împăratul Acșafului,
2. la împărații cari erau la miază noapte de munte, în cîmpia dela miazăzi de Chineret, în vale, și pe înălțimile Dorului la apus,
3. Cananiților dela răsărit și dela apus, Amoriților, Hetiților, Fereziților, Iebusiților în munte, și

Heviților la poalele Hermonului în țara Mițpa.

4. Au ieșit, ei și toate oștirile lor împreună cu ei, alcătuiind un popor fără număr, ca nisipul care este pe marginea mării, și avînd cai și cară în foarte mare număr.

5. Toți împărații aceștia au hotărît un loc de întîlnire, și au venit de au tăbărit împreună la apele Merom, ca să lupte împotriva lui Israel.

6. Domnul a zis lui Iosua: „Nu te teme de ei, căci mîne, pe vremea aceasta, îi voi da bătuți pe toți înaintea lui Israel. Cailor să le tai vinele picioarelor, iar carăle lor să le arzi în foc“.

7. Iosua, cu toți oamenii lui de război, au venit pe neașteptate peste ei la apele Merom, și s-au năpustit în mijlocul lor.

8. Domnul i-a dat în mîinile lui Israel; ei i-au bătut și i-au urmărit pînă la Sidonul cel mare, pînă la Misrefot-Maim, și pînă în valea Mițpa la răsărit; i-au bătut, fără să lase să scape vreunul.

9. Iosua le-a făcut cum îi spusese Domnul: cailor le-a tăiat vinele picioarelor, iar carăle lor le-a ars în foc.

10. La întoarcere, și în acelaș timp, Iosua a luat Hațorul, și a trecut prin sabie pe împăratul lui. Hațorul era mai înainte capitala tuturor acestor împărații.

11. Au trecut prin ascuțișul săbiei și au nimicit cu desăvîrșire pe toți ceice se găseau în el: n'a rămas nimic din ce avea suflare de viață, și au pus foc Hațorului.

12. Iosua a luat deasemenea toate cetățile împăraților acelora, și pe toți împărații lor i-a trecut prin ascuțișul săbiei, și i-a nimicit cu desăvîrșire, cum poruncise Moise, robul Domnului.

13. Dar Israel n-a ars niciuna din cetățile așezate pe dealuri, afară numai de Hațor, care a fost ars de Iosua.

14. Copiii lui Israel au păstrat pentru ei toată prada cetăților acelora și vitele; dar au trecut prin ascuțișul săbiei pe toți oamenii, pînă i-au nimicit, fără să lase ceva din ce are suflare de viață.

15. Iosua a împlinit poruncile date de Domnul robului Său Moise, și de Moise lui Iosua; n-a lăsat nimic neîmplinit din tot ce poruncise lui Moise Domnul.

16. Astfel Iosua a luat toată țara aceasta, muntele, toată partea de miazăzi, toată țara Gosen, valea, cîmpia, muntele lui Israel și văile lui,

17. dela muntele cel pleșuv care se înalță spre Seir pînă la Baal-Gad, în valea Libanului, la poalele muntelui Hermon. A luat pe toți împărații lor, i-a bătut și i-a omorît.

18. Războiul, pe care l-a purtat Iosua împotriva tuturor acestor împărați, a ținut multă vreme.

19. N'a rămas nicio cetate, care să fi făcut pace cu copiii lui Israel, afară de Heviți, cari locuiau în Gabaon; pe toate le-au luat prin luptă.

20. Căci Domnul a îngăduit ca popoarele acelea să-și împetrească inima și să lupte împotriva lui Israel, pentru ca Israel să le nimicească cu desăvîrșire, fără să aibă milă de ele, și să le nimicească, după cum poruncise lui Moise Domnul.

21. În acelaș timp, Iosua a pornit, și a nimicit pe Anachimi, din muntele Hebronului, din Debir, din Anab, din tot muntele lui Iuda și din tot muntele lui Israel; Iosua i-a nimicit cu desăvîrșire, împreună cu cetățile lor.

22. N'au rămas deloc Anachimi în țara copiilor lui Israel; n'au rămas decît la Gaza, la Gat și la Asdod.

23. Iosua a pus stăpînire deci pe toată țara, potrivit cu tot ce spusese lui Moise Domnul. Și Iosua a dat-o de moștenire lui Israel, fiecăruia i-a dat partea lui, după semințiile lor. Apoi țara s'a odihnit de război.

12

1. Iată împărații pe cari i-au bătut copiii lui Israel, și a căror țară au luat-o în stăpînire de cealaltă parte a Iordanului, spre răsăritul soarelui, dela pîrîul Arnon pînă la muntele Hermonului, cu toată cîmpia de la răsărit:

2. Pe Sihon, împăratul Amoriților, care locuia la Hesbon. Stăpînirea lui se întindea dela Aroer, care este pe malul pîrîului Arnon, și, dela mijlocul pîrîului, peste jumătate din Galaad, pînă la pîrîul Iaboc, hotarul copiilor lui Amon;

3. dela cîmpie pînă la marea Chineret la răsărit, și pînă la marea cîmpiei, care este marea Sărată, la răsărit, spre Bet-Ieșimot; și dela miazăzi, subt poalele muntelui Piska.

4. Pe Og, împăratul Basanului, singura rămășiță a Refaimiților, cari locuiau la Aștarot și la Edrei.
5. Stăpînirea lui se întindea peste muntele Hermonului, peste Salca, peste tot Basanul, pînă la hotarul Gheșuriților și Maacatiților, și peste jumătate din Galaad, hotarul lui Sihon, împăratul Hesbonului.
6. Moise, robul Domnului, și copiii lui Israel, i-au bătut; și Moise, robul Domnului, le-a dat țara lor în stăpînirea Rubeniților, Gadiților, și la jumătate din seminția lui Manase.
7. Iată împărații pe cari i-au bătut Iosua și copiii lui Israel dincoace de Iordan, la apus, dela Baal-Gad în valea Libanului pînă la muntele cel pleșuv, care se înalță spre Seir. Iosua a dat țara lor în stăpînire seminiților lui Israel, fiecareia i-a dat partea ei,
8. în munte, în vale, în cîmpie, pe costișe, în pustie, și în partea de miazăzi țara Hetiților, Amoriților, Cananiților, Fereziților, Heviților și Iebusiților.
9. Împăratul Ierihonului, unul; împăratul din Ai, lîngă Betel, unul;
10. împăratul Ierusalimului, unul; împăratul Hebronului, unul;
11. împăratul Iarmutului, unul; împăratul din Lachis, unul;
12. împăratul Eglonului, unul; împăratul Ghezerului, unul;
13. împăratul Debirului, unul; împăratul Ghederului, unul;
14. împăratul din Horma, unul; împăratul Aradului, unul;
15. împăratul Libnei, unul; împăratul Adulamului, unul;
16. împăratul din Macheda, unul; împăratul Betelului, unul;
17. împăratul Tapuahului, unul; împăratul Heferului, unul;
18. împăratul Afecului, unul; împăratul Lașaronului, unul;
19. împăratul Madonului, unul; împăratul Hațorului, unul;
20. împăratul Șimron-Meronului, unul; împăratul Acșafului, unul;
21. împăratul Taanacului, unul; împăratul din Meghido, unul;
22. împăratul din Chedeș, unul; împăratul Iocneamului, la Carmel, unul;
23. împăratul Dorului, pe înălțimile Dorului, unul; împăratul Goimului, lîngă Ghilgal, unul;
24. împăratul din Tirța, unul. Peste tot treizeci și unu de împărați.

13

1. Iosua era bătrîn, înaintat în vîrstă. Domnul i-a zis atunci: „Tu ai îmbătrînit, ai înaintat în vîrstă, și țara care-ți mai rămîne de supus este foarte mare.
2. Iată țara care mai rămîne: toate ținuturile Filistenilor și tot ținutul Gheșuriților,
3. dela Șihor, care curge înaintea Egiptului, pînă la hotarul Ecronului la miazănoapte, ținut care trebuie socotit drept cananit, și care este stăpînit de cei cinci domnitori ai Filistenilor: cel din Gaza, cel din Asdod, cel din Ascalon, cel din Gat și cel din Ecron, și de Aviți;
4. începînd dela miazăzi, toată țara Cananiților, și Meara, care este a Sidoniților, pînă la Afec, pînă la hotarul Amoriților;
5. țara Ghibliților și tot Libanul spre răsăritul soarelui, dela Baal-Gad, la poalele muntelui Hermon, pînă la intrarea Hamatului;
6. toți locuitorii de pe munte, dela Liban pînă la Misrefot-Maim, toți Sidoniții. Eu îi voi izgoni dinaintea copiilor lui Israel. Dă numai țara aceasta de moștenire prin sorți lui Israel, cum ți-am poruncit;
7. și împarte acum țara aceasta ca moștenire între cele nouă seminții și între jumătate din seminția lui Manase“.
8. Rubeniții și Gadiții, cu cealaltă jumătate din seminția lui Manase, și-au primit moștenirea, pe care le-a dat-o Moise de cealaltă parte a Iordanului, la răsărit, cum le-a dat-o Moise, robul Domnului:
9. dela Aroer, care este pe malurile pîrfului Arnon, și dela cetatea care este în mijlocul văii, toată cîmpia Medeba, pînă la Dibon;
10. toate cetățile lui Sihon, împăratul Amoriților, care domnea la Hesbon, pînă la hotarul copiilor lui Amon;
11. Galaadul, ținutul Gheșuriților și al Maacatiților, tot muntele Hermonului, și tot Basanul, pînă la

Salca;

12. toată împărăția lui Og în Basan, care domnea în Aștarot și în Edrei, și care era singura rămășiță a Refaimiților. Moise a bătut pe acești împărați, și i-a izgonit.

13. Dar copiii lui Israel n'au izgonit pe Gheșuriți și pe Maacatiți, cari au locuit în mijlocul lui Israel pînă în ziua de azi.

14. Seminția lui Levi a fost singura căreia Moise nu i-a dat parte de moștenire; jertfele mistuite de foc înaintea Domnului, Dumnezeului lui Israel, aceasta a fost moștenirea lui, cum îi spusese El.

15. Moise dăduse seminției fiilor lui Ruben o parte de moștenire, după familiile lor.

16. Ei au avut ca ținut al lor: dela Aroer, care este pe malurile pîrului Arnon, și cetatea care este în mijlocul văii, toată cîmpia de lîngă Medeba,

17. Hesbonul, și toate cetățile lui din cîmpie, Dibonul, Bamot-Baal, Bet-Baal-Meon,

18. Iahaș, Chedemot, Mefaat,

19. Chiriataim, Sibma, Țeret-Hașahar, pe muntele văii,

20. Bet-Peor, poalele muntelui Pisga, Bet-Ieșimot,

21. toate cetățile cîmpiei, și toată împărăția lui Sihon, împăratul Amoriților, care domnea la Hesbon: Moise îl bătuse, pe el și pe domnitorii Madianului, pe Evi, Rechem, Țur, Hur și Reba, domnitori cari se trăgeau din Sihon, și cari locuiau în țară.

22. Între cei pe cari i-au ucis copiii lui Israel, nimiciseră cu sabia și pe ghicitorul Balaam, fiul lui Beor.

23. Hotarul ținutului fiilor lui Ruben era Iordanul. Aceasta este moștenirea fiilor lui Ruben, după familiile lor: cetățile și satele lor.

24. Moise dăduse seminției lui Gad, fiilor lui Gad, o parte de moștenire, după familiile lor.

25. Ținutul lor a fost Iaezerul, toate cetățile Galaadului, jumătate din țara copiilor lui Amon pînă la Aroer, față în față cu Raba,

26. dela Hesbon pînă la Ramat-Mițpe și Betonim, dela Mahanaim pînă la hotarul Debirului,

27. și, în vale, Bet-Haram, Bet-Nimra, Sucot și Țafon, rămășiță din împărăția lui Sihon, împăratul Hesbonului, avînd ca hotar Iordanul pînă la marginea mării Chineret, de cealaltă parte a Iordanului, la răsărit.

28. Aceasta este moștenirea fiilor lui Gad, după familiile lor: cetățile și satele lor.

29. Moise dăduse la jumătate din seminția lui Manase, fiilor lui Manase, o parte de moștenire după familiile lor.

30. Ținutul lor a fost: dela Mahanaim, tot Basanul, toată împărăția lui Og, împăratul Basanului, și toate tîrgușoarele lui Iair în Basan, șasezeci de cetăți.

31. Jumătate din Galaad, Aștarot și Edrei, cetăți din împărăția lui Og, în Basan, au căzut fiilor lui Machir, fiul lui Manase, adică la jumătate din fiii lui Machir, după familiile lor.

32. Acestea sînt părțile de moștenire pe cari le-a dat Moise, cînd era în cîmpia Moabului, de cealaltă parte a Iordanului, în fața Ierihonului, la răsărit.

33. Moise n'a dat nici o moștenire seminției lui Levi; Domnul, Dumnezeul lui Israel, este moștenirea lui, cum îi spusese El.

14

1. Iată locurile pe cari le-au primit copiii lui Israel ca moștenire în țara Canaanului, pe cari li le-au împărțit între ei preotul Eleazar, Iosua, fiul lui Nun, și căpeteniile de familie ale semințiilor copiilor lui Israel.

2. Împărțirea s'a făcut prin sorți, cum poruncise Domnul prin Moise, pentru cele nouă seminții și jumătate.

3. Căci Moise dăduse o moștenire celor două seminții și jumătate de cealaltă parte a Iordanului; dar Leviților nu le dăduse moștenire printre ei.

4. Fiii lui Iosif, alcătuiau două seminții: Manase și Efraim; și Leviților nu li s'a dat parte în țară, afară de cetățile pentru locuit, cu locurile goale dimprejurul lor pentru turmele și averile lor.

5. Copiii lui Israel au făcut întocmai după poruncile pe cari le dăduse lui Moise Domnul, și au

împărțit țara.

6. Fiii lui Iuda s'au apropiat de Iosua, la Ghilgal; și Caleb, fiul lui Iefune, Chenizitul, i-a zis: „Știi ce a spus Domnul lui Moise, omul lui Dumnezeu, cu privire la mine și cu privire la tine, la Cades-Barnea.

7. Eram în vîrstă de patruzeci de ani cînd m-a trimes Moise, robul Domnului, din Cades-Barnea, ca să iscodesc țara, și i-am adus știri așa cum îmi spunea inima mea curată.

8. Frații mei cari se suiseră împreună cu mine au tăiat inima poporului, dar eu am urmat în totul calea Domnului, Dumnezeului meu.

9. Și în ziua aceea Moise a jurat, și a zis: „Țara în care a călcat piciorul tău, va fi moștenirea ta pe vecie, pentru tine și pentru copiii tăi, pentrucă ai urmat în totul voia Domnului, Dumnezeului meu“.

10. Acum iată că Domnul m'a ținut în viață, cum a spus. Sînt patruzeci și cinci de ani decînd vorbea Domnul astfel lui Moise, cînd umbla Israel prin pustie; și acum iată că azi sînt în vîrstă de optzeci și cinci de ani.

11. Și astăzi, sînt tot așa de tare ca în ziua cînd m-a trimes Moise; am tot atîta putere cît aveam atunci, fie pentru luptă, fie pentru ca să merg în fruntea voastră.

12. Dă-mi dar muntele acesta despre care a vorbit Domnul pe vremea aceea; căci ai auzit atunci că acolo sînt Anachimi, și că sînt cetăți mari și întărite. Domnul va fi, poate, cu mine, și-i voi izgoni, cum a spus Domnul“.

13. Iosua a binecuvîntat pe Caleb, fiul lui Iefune, și i-a dat ca moștenire Hebronul.

14. Astfel Caleb, fiul lui Iefune, Chenizitul, a avut de moștenire pînă în ziua de azi Hebronul, pentrucă urmasa în totul calea Domnului, Dumnezeului lui Israel.

15. Hebronul se chema mai înainte Chiriati-Arba: Arba fusese omul cel mai mare dintre Anachimi. Și țara s'a odihnit de război.

15

1. Partea căzută prin sorți seminției fiilor lui Iuda, după familiile lor, se întindea spre hotarul Edomului pînă la pustia Țin, la miazăzi. Acesta a fost hotarul cel mai de miazăzi.

2. Astfel, hotarul lor de miazăzi pornea dela capătul mării Sărate, dela sînul care caută spre miazăzi.

3. Ieșea spre miazăzi de suișul Acrabim, trecea prin Țin, și se suia la miazăzi de Cades-Barnea; de acolo trecea înainte prin Hebron, suia spre Adar, și se întorcea la Carcaa;

4. trecea apoi prin Ațmon, mergea pînă la pîrîul Egiptului, și ieșea la mare. Acesta să vă fie hotarul de miazăzi.

5. Hotarul de răsărit era marea Sărată pînă la îmbucătura Iordanului.

Hotarul de miazănoapte pornea dela sînul mării care este la îmbucătura Iordanului.

6. Suia spre Bet-Hogla, trecea pela miazănoapte de Bet-Araba, și se ridica pînă la piatra lui Bohan, fiul lui Ruben;

7. suia mai departe la Debir, la o depărtare bunicică de valea Acor, și se îndrepta spre miazănoapte înspre Ghilgal, care este în fața suișului Adumim la miazăzi de pîrîu. Trecea pe lîngă apele En-Șemeș, și mergea pînă la En-Roguel.

8. Suia deacolo prin valea Ben-Hinom în spre miazăzi de Iebus, care este Ierusalimul; apoi se ridica pînă în vîrfurile muntelui, care este în dreptul văii Hinom la apus, și la capătul văii Refaimiților la miazănoapte.

9. Din vîrfurile muntelui, hotarul se întindea pînă la izvorul apelor Neftoah, ieșea la cetățile muntelui Efron, și trecea prin Baala, sau Chiriati-Iearim.

10. Din Baala se întorcea la apus spre muntele Seir, trecea prin partea de miazănoapte a muntelui Iearim, sau Chesalon, se pogora la Bet-Șemeș, și trecea prin Timna.

11. Apoi ieșea în laturea de miazănoapte a Ecronului, se întindea spre Șicron, trecea prin muntele Baala, ajungea pînă la Iabneel și ieșea la mare.

12. Hotarul de apus era marea cea mare și țărmul ei. Acestea au fost, dejur împrejur, hotarele fiilor lui Iuda, după familiile lor.

13. Lui Caleb, fiul lui Iefune, i-au dat o parte în mijlocul fiilor lui Iuda, cum poruncise lui Iosua

Domnul; lui i-au dat Chiriati-Arba, adică Hebronul: Arba era tatăl lui Anac.

14. Caleb a izgonit de acolo pe cei trei fii ai lui Anac: Şeşai, Ahiman şi Talmai, copiii lui Anac.

15. De acolo s'a suit împotriva locuitorilor Debirului: Debirul se numea mai înainte Chiriati-Sefer.

16. Caleb a zis: „Celui ce va bate cetatea Chiriati-Sefer şi o va lua, îi voi da de nevestă pe fiică-mea Acşa.”

17. Otniel, fiul lui Chenaz, fratele lui Caleb, a pus mâna pe ea; şi Caleb i-a dat de nevestă pe fiică-sa Acşa.

18. După ce a intrat ea la Otniel, l-a sfătuit să ceară dela tatăl ei un ogor. Ea s'a pogorît de pe măgarul ei, şi Caleb i-a zis: „Ce vrei?”

19. Ea a răspuns: „Fă-mi un dar, căci mi-ai dat un pământ secetos; dă-mi şi izvoare de apă.” Şi el i-a dat izvoarele de sus şi izvoarele de jos.

20. Aceasta a fost moştenirea fiilor lui Iuda, după familiile lor.

21. Cetăţile aşezate în ţinutul dela miazăzi, la marginea cea mai depărtată a seminţiei fiilor lui Iuda, spre hotarul Edomului, erau: Cabteel, Eder, Iagur,

22. China, Dimona, Adada,

23. Chedeş, Haţor, Itnan,

24. Zif, Telem, Bealot,

25. Haţor-Hadata, Cheriote-Heţron, care este Haţor,

26. Amam, Şema, Molada,

27. Haţar-Gada, Heşmon, Bet-Palet,

28. Haţar-Şual, Beer-Şeba, Biziotia,

29. Baala, Iim, Aţem,

30. Eltolad, Chesil, Horma,

31. Ţiclag, Madmana, Sansana,

32. Lebaot, Şilhim, Ain, şi Rimon. Toate cetăţile: douăzeci şi nouă, împreună cu satele lor.

33. În câmpie: Eştaol, Ţorea, Aşna,

34. Zanoah, En-Ganim, Tapuah, Enam,

35. Iarmut, Adulam, Soco, Azeca,

36. Şaaraim, Aditaim, Ghedera, şi Ghederotaim; patruzeci de cetăţi, şi satele lor.

37. Ţenan, Hadaşa, Migdal-Gad,

38. Dilean, Miţpe, Iocteel,

39. Lachis, Boţcat, Eglon,

40. Cabon, Lahmas, Chitliş,

41. Ghederot, Bet-Dagon, Naama, şi Macheda; şasesprezece cetăţi, şi satele lor.

42. Libna, Eter, Aşan,

43. Iiftah, Aşna, Neţib,

44. Cheila, Aczib, şi Mareşa; nouă cetăţi, şi satele lor.

45. Ecron, cetăţile şi satele lui;

46. dela Ecron şi la apus, toate cetăţile de lângă Asdod, şi satele lor,

47. Asdod, cetăţile şi satele lui; Gaza, cetăţile şi satele ei, pînă la pîrful Egiptului, şi la marea cea mare, care slujeşte ca hotar.

48. În munte: Şamir, Iatir, Soco,

49. Dana, Chiriati-Sana, care este Debirul,

50. Anab, Eştemo, Anim,

51. Gosen, Holon, şi Ghilo, unsprezece cetăţi şi satele lor.

52. Arab, Duma, Eşean,

53. Janum, Bet-Tapuah, Afeca,

54. Humta, Chiriati-Arba, care este Hebronul, şi Ţior; nouă cetăţi, şi satele lor.

55. Maon, Carmel, Zif, Iuta,

56. Iizreel, Iocdeam, Zanoah,

57. Cain, Ghibeia, şi Timna; zece cetăţi şi satele lor.

58. Halhul, Bet-Ţur, Ghedor,

59. Maarat, Bet-Anot, și Eltecon; șase cetăți și satele lor.
60. Chiriat-Baal, care este Chiriat-Iearim, și Raba; două cetăți, și satele lor.
61. În pustie: Bet-Araba, Midin, Secaca,
62. Nibșan, Ir-Hamelah, și En-Ghedi; șase cetăți și satele lor.
63. Fiii lui Iuda n'au putut izgoni pe Iebusiții cari locuiau la Ierusalim; și Iebusiții au locuit cu fiii lui Iuda la Ierusalim pînă în ziua de azi.

16

1. Partea căzută la sorți fiilor lui Iosif se întindea dela Iordan, lîngă Ierihon, spre apele Ierihonului, la răsărit. Hotarul urma pustia care se ridică dela Ierihon la Betel prin munte.
2. Mergea mai departe dela Betel la Luz, și trecea spre hotarul Archiților prin Atarot.
3. Apoi se pogora la apus spre hotarul Iafletîților, pînă la hotarul Bet-Horonului de jos și pînă la Ghezer, ieșind la mare.
4. Acolo și-au primit moștenirea fiii lui Iosif: Manase și Efraim.
5. Iată hotarele fiilor lui Efraim, după familiile lor.
Hotarul moștenirii lor era, la răsărit, Atarot-Adar pînă la Bet-Horonul de sus.
6. Ieșea spre mare la Micmetat în partea de miazănoapte, se întorcea la răsărit pînă la Taanat-Silo, și trecea în spre răsărit prin Ianoah.
7. Din Ianoah pogora la Atarot și la Naarata, atingea Ierihonul, și mergea pînă la Iordan.
8. Din Tapuah mergea spre apus pînă la pîrîul Cana, și ieșea la mare.
Aceasta a fost moștenirea seminției fiilor lui Efraim, după familiile lor.
9. Fiii lui Efraim aveau și cetăți deosebite în mijlocul moștenirii fiilor lui Manase, toate cu satele lor.
10. Ei n'au izgonit pe Cananiții cari locuiau în Ghezer, și Cananiții au locuit în mijlocul lui Efraim pînă în ziua de azi, dar au fost puși să plătească un bir.

17

1. O parte a căzut prin sorți seminției lui Manase, căci el era întîiul născut al lui Iosif. Machir, întîiul născut al lui Manase și tatăl lui Galaad, avusese Galaadul și Basanul, pentru că era un bărbat de război.
2. Au dat prin sorți o parte celorlalți fii ai lui Manase, după familiile lor, fiilor lui Abiezer, fiilor lui Helec, fiilor lui Asriel, fiilor lui Sihem, fiilor lui Hefer, fiilor lui Șemida: aceștia sînt copiii de parte bărbătească ai lui Manase, fiul lui Iosif, după familiile lor.
3. Țelofhad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, n'a avut fii, dar a avut fiice, ale căror nume sînt acestea: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
4. Ele s'au înfățișat înaintea preotului Eleazar, înaintea lui Iosua, fiul lui Nun, și înaintea mai marilor, și au zis: „Domnul a poruncit lui Moise să ne dea o moștenire între frații noștri.“ Și li s'a dat, după porunca Domnului, o moștenire între frații tatălui lor.
5. Au căzut zece părți lui Manase, afară de țara Galaadului și a Basanului, care este de cealaltă parte a Iordanului.
6. Căci fetele lui Manase au avut o moștenire între fiii lui, și țara Galaadului a fost pentru ceilalți fii ai lui Manase.
7. Hotarul lui Manase se întindea de la Așer pînă la Micmetat, care este la răsărit de Sihem, și ducea la dreapta pînă la locuitorii din En-Tapuah.
8. Țara Tapuahului era a fiilor lui Manase, dar Tapuahul de pe hotarul lui Manase era al fiilor lui Efraim.
9. Hotarul se pogora pînă la pîrîul Cana, la miazăzi de pîrîu. Cetățile acestea ale lui Efraim erau în mijlocul cetăților lui Manase. Hotarul lui Manase era pe partea de miazănoapte a pîrîului și ieșea la mare.
10. Ținutul dela miazăzi era al lui Efraim, cel dela miazănoapte al lui Manase, și marea le slujea ca hotar; la miazănoapte se întîlneau cu Așer și la răsărit cu Isahar.
11. Manase stăpînea în Isahar și în Așer: Bet-Șean cu satele lui, Ibleam cu satele lui, locuitorii Dorului cu satele lui, locuitorii din En-Dor cu satele lui, locuitorii din Taanac cu satele lui, și locuitorii din Meghido cu satele lui, cele trei Înălțimi.

12. Fiii lui Manase n'au putut să izgonească pe locuitorii din aceste cetăți, și Cananiții au izbutit astfel să rămână în țara aceasta.
13. Când copiii lui Israel au fost destul de tari, au supus pe Cananiți la un bir, dar nu i-au izgonit.
14. Fiii lui Iosif au vorbit lui Iosua, și i-au zis: „Pentru ce ne-ai dat de moștenire numai un sort și numai o parte, când noi sîntem un popor mare la număr și Domnul ne-a binecuvîntat pînă acum?”
15. Iosua le-a zis: „Dacă sînteți un popor mare la număr, suiți-vă în pădure, și tăiați-o, ca să vă faceți loc în țara Fereziților și a Refaimiților, fiindcă muntele lui Efraim este prea strîmt pentru voi.”
16. Fiii lui Iosif au zis: „Muntele nu ne va ajunge, și toți Cananiții cari locuiesc în vale, ceice sînt la Bet-Șean și în satele lui, și cei ce sînt în valea lui Izreel au cară de fier.”
17. Iosua a zis casei lui Iosif, lui Efraim și lui Manase: „Voi sînteți un popor mare la număr, și puterea voastră este mare, nu veți avea un singur sort.”
18. Ci veți avea muntele, căci veți tăia pădurea, și ieșirile ei vor fi ale voastre, și veți izgoni pe Cananiți, cu toate cărăle lor de fier și cu toată tăria lor.”

18

1. Toată adunarea copiilor lui Israel s-a strîns la Silo, și au așezat acolo cortul întîlnirii. Țara era supusă înaintea lor.
2. Mai rămîneau șapte seminții ale copiilor lui Israel, cari nu-și primiseră încă partea de moștenire.
3. Iosua a zis copiilor lui Israel: „Pînă cînd vă veți lenevi să mergeți să luați în stăpînire țara pe care v-a dat-o Domnul, Dumnezeul părinților voștri?”
4. Alegeți trei bărbați de fiecare seminție, și-i voi porni. Să se scoale, să străbată țara, să facă un plan în vederea împărțelii, și să se întoarcă la mine.
5. S-o împartă în șapte părți; Iuda să rămînă în hotarele lui la miazăzi, și casa lui Iosif să rămînă în hotarele ei la miază noapte.
6. Voi dar, să faceți un plan al țării împărțite în șapte părți, și să mi-l aduceți aici. Voi arunca sortul pentru voi înaintea Domnului, Dumnezeului nostru.
7. Dar Leviții să n-aibă parte în mijlocul vostru, căci moștenirea lor este preoția Domnului; și Gad, Ruben și jumătate din seminția lui Manase, și-au primit moștenirea, pe care le-a dat-o Moise, robul Domnului, de cealaltă parte a Iordanului, la răsărit.”
8. Cînd s'au sculat bărbații și au pornit să facă planul țării, Iosua le-a dat porunca aceasta: „Duceți-vă, străbateți țara, faceți-mi un plan, și întoarceți-vă la mine; apoi eu voi arunca pentru voi sortul înaintea Domnului, la Silo.”
9. Bărbații aceștia au plecat, au străbătut țara, și au făcut planul după cetăți, într-o carte, împărțind-o în șapte părți, și s-au întors la Iosua în tabără la Silo.
10. Iosua a aruncat înaintea Domnului sorti pentru ei la Silo, și a împărțit țara între copiii lui Israel, dînd fiecăruia partea lui.
11. Sortul a căzut pe seminția fiilor lui Benjamin, după familiile lor, și partea care le-a căzut prin sorti își avea hotarele între fiii lui Iuda și fiii lui Iosif.
12. În spre miază-noapte, hotarul lor pornea dela Iordan. Suia pela miază noapte de Ierihon, se ridica în munte spre apus, și ieșea în pustia Bet-Aven.
13. De acolo trecea prin Luz, la miazăzi de Luz, adică Betel, și se pogora la Atarot-Adar, peste muntele care este la miază-zi de Bet-Horonul de jos.
14. Înspre apus, hotarul mergea și se întorcea pela miazăzi de muntele care este în fața Bet-Horonului; mergea spre miazăzi, și ieșea la Chiriati-Baal, care este Chiriati-Iearim, cetatea fiilor lui Iuda. Aceasta era partea de apus.
15. Partea de miazăzi începea dela capătul Chiriati-Iearimului. Hotarul mergea spre apus pînă la izvorul apelor Neftoahului.
16. Se pogora pela capătul muntelui care este în fața văii Ben-Hinom, în valea Refaimiților, la miazănoapte. Se pogora prin valea Hinom, pe partea de miazăzi a Iebusiților, pînă la En-Roguel.
17. Se îndrepta spre miază noapte la En-Șemeș, apoi la Ghelilot, care este în fața suișului Adumim, și se pogora pela piatra lui Bohan, fiul lui Ruben.

18. Trecea pe partea de miazănoapte în fața Arabei, se pogora pela Araba,
19. mergea înainte pe partea de miazănoapte de Bet-Hogla, și ieșea la sînul de miazănoapte al mării Sărute, spre îmbucătura Iordanului la miazăzi. Acesta era hotarul de miazăzi.
20. Înspre răsărit hotarul îl făcea Iordanul.
Aceasta a fost moștenirea fiilor lui Beniamin, după familiile lor, cu hotarele ei de jur împrejur.
21. Cetățile seminției fiilor lui Beniamin, după familiile lor, erau: Ierihonul, Bet-Hogla, Emec-Chețiț,
22. Bet-Araba, Țemaraim, Betel,
23. Avim, Para, Ofra,
24. Chefar-Amonai, Ofni și Gheba; douăsprezece cetăți, și satele lor.
25. Gabaon, Rama, Beerot,
26. Mițpe, Chefira, Moța
27. Rechem, Iirpeel, Tareala,
28. Țela, Elef, Iebus, adică Ierusalimul, Ghibeat și Chiriat; patrusprezece cetăți, și satele lor.
Aceasta a fost moștenirea fiilor lui Beniamin, după familiile lor.

19

1. A doua parte a căzut prin sorți lui Simeon, seminției fiilor lui Simeon, după familiile lor.
Moștenirea lor era în mijlocul moștenirii fiilor lui Iuda.
2. Ei au avut în moștenirea lor: Beer-Șeba, Șeba, Molada,
3. Hațar-Șual, Bala, Ațem,
4. Eltolad, Betul, Horma,
5. Țiclag, Bet-Marcabot, Hațar-Susa,
6. Bet-Lebaot, și Șaruhen, treisprezece cetăți și satele lor;
7. Ain, Rimon, Eter, și Așan, patru cetăți, și satele lor;
8. și toate satele din împrejurimile acestor cetăți, pînă la Baalat-Beer, care este Ramatul de miazăzi,
Aceasta a fost moștenirea seminției fiilor lui Simeon, după familiile lor.
9. Moștenirea fiilor lui Simeon a fost luată din partea de moștenire a fiilor lui Iuda; căci partea fiilor lui Iuda era prea mare pentru ei, și de aceea fiii lui Simeon și-au primit pe a lor în mijlocul moștenirii lor.
10. A treia parte a căzut prin sorți fiilor lui Zabulon după familiile lor.
11. Hotarul moștenirii lor se întindea pînă la Sarid. La apus se suia spre Mareala, și atingea Dabeșet, apoi pîrîul care curge înaintea Iocneamului.
12. Din Sarid se întorcea spre răsărit, spre răsăritul soarelui, pînă la hotarul Chislot-Taborului, mergea înainte la Dabrat, și suia la Iafia.
13. De acolo trecea la răsărit prin Ghita-Hefer, prin Ita-Cațin, mergea la Rimon, și se întorcea pînă la Nea.
14. Se întorcea apoi înspre miazănoapte spre Hanaton, și ieșea la valea Iiftah-El.
15. Coprindea Catat, Nahalal, Șimron, Iideala, Betleem: douăsprezece cetăți, și satele lor.
16. Aceasta a fost moștenirea fiilor lui Zabulon, după familiile lor, cetățile acestea și satele lor.
17. A patra parte a căzut prin sorți lui Isahar, fiilor lui Isahar, după familiile lor.
18. Hotarul lor trecea prin Izreel, Chesulot, Sunem,
19. Hafaraim, Șion, Anaharat,
20. Rabit, Chișion, Abeț,
21. Remet, En-Ganim, En-Hada, și Bet-Pațet;
22. atingea Taborul, Șahațima, Bet-Șemeș, și ieșea la Iordan: șasesprezece cetăți, și satele lor.
23. Aceasta a fost moștenirea seminției fiilor lui Isahar, după familiile lor, cetățile acestea și satele lor.
24. A cincea parte a căzut prin sorți seminției fiilor lui Așer, după familiile lor.
25. Hotarul lor trecea prin Helcat, Hali, Beten, Acșaf,
26. Alamelec, Amead și Mișeal; atingea, spre apus, Carmelul și Șihor-Libnat;

27. apoi se întorcea în spre răsărit la Bet-Dagon, se atingea de Zabulon și de valea Iiftah-El la miazănoapte de Bet-Emec și Neiel, și se întindea spre Cabul, la stînga,
28. și spre Ebron, Rehob, Hamon și Cana, pînă la Sidonul cel mare.
29. Se întorcea apoi spre Rama pînă la cetatea cea tare a Tirului, și spre Hosa, și ieșea la mare, prin ținutul Aczib.
30. Cuprindea: Uma, Afec și Rehob; douăzeci și două de cetăți, și satele lor.
31. Aceasta a fost moștenirea seminției fiilor lui Așer, după familiile lor, cetățile acestea și satele lor.
32. A șasea parte a căzut prin sorți fiilor lui Neftali, după familiile lor.
33. Hotarul lor se întindea dela Helef, dela Alon, prin Țaananim, Adami-Necheb și Iabneel, pînă la Lacum, și ieșea la Iordan.
34. Se întorcea spre apus la Aznot-Tabor, și de acolo mergea înainte la Hucoc; se atingea de Zabulon, în spre miazăzi, de Așer în spre apus, și de Iuda; în spre răsărit era Iordanul.
35. Cetățile tari erau: Țidim, Țer, Hamat, Racat, Chineret,
36. Adama, Rama, Hațor,
37. Chedeș, Edrei, En-Hațor,
38. Iireon, Migdal-El, Horem, Bet-Anat și Bet-Șemeș: nouăsprezece cetăți, și satele lor.
39. Aceasta a fost moștenirea seminției fiilor lui Neftali, după familiile lor, cetățile acestea și satele lor.
40. A șaptea parte a căzut prin sorți seminției fiilor lui Dan, după familiile lor.
41. Hotarul moștenirii lor era Țorea, Eștaol, Ir-Șemeș,
42. Șaalabin, Aialon, Iitla,
43. Elon, Timnata, Ecron,
44. Elteche, Ghibeton, Baalat,
45. Iehud, Bene-Berac, Gat-Rimon,
46. Me-Iarcon și Racon, cu hotarul care este față în față cu Iafō.
47. Ținutul fiilor lui Dan se întindea și în afară de acestea. Fiii lui Dan s'au suit și s'au luptat împotriva lui Leșem; au pus mîna pe el și l-au trecut prin ascuțișul săbiei; au pus stăpînire pe el, s'au așezat în el și l-au numit Dan, după numele tatălui lor Dan.
48. Aceasta a fost moștenirea seminției fiilor lui Dan, după familiile lor, cetățile acestea și satele lor.
49. Dupăce au isprăvit de împărțit țara, după hotarele ei, copiii lui Israel au dat lui Iosua, fiul lui Nun, o moștenire în mijlocul lor.
50. După porunca Domnului, i-au dat cetatea pe care o cerea el: Timnat-Serah, în muntele lui Efraim. El a zidit cetatea din nou, și și-a așezat locuința acolo.
51. Acestea sînt moștenirile pe cari le-au împărțit preotul Eleazar, Iosua, fiul lui Nun, și căpeteniile de familie ale semințiilor copiilor lui Israel, prin sorți înaintea Domnului, la Silo, la ușa cortului întîlnirii. Astfel au isprăvit ei împărțirea țării.

20

1. Domnul a vorbit lui Iosua, și a zis:
2. „Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: Hotărîți-vă cum v-am poruncit prin Moise, cetăți de scăpare,
3. unde să poată fugi ucigașul care va omorî pe cineva fără voie, fără să aibă vreun gînd să-l omoare; ele să vă fie un loc de scăpare împotriva răzbunătorului sîngelui.
4. Ucigașul să fugă într'una din aceste cetăți, să se oprească la intrarea porții cetății, și să spună întîmplarea lui bătrînilor cetății aceleia; ei să-l primească la ei în cetate, și să-i dea o locuință, ca să locuiască împreună cu ei.
5. Dacă răzbunătorul sîngelui îl va urmări, ei să nu dea pe ucigaș în mîinile lui; căci fără să vrea a omorî pe aproapele lui, și fără să-i fi fost vrăjmaș mai înainte.
6. El să rămînă în cetatea aceasta pînă se va înfățișa înaintea adunării ca să fie judecat, pînă la moartea marelui preot care va fi atunci în slujbă. Atunci, ucigașul să se întoarcă și să intre iarăș în cetatea și în casa lui, în cetatea de unde fugise“.

7. Ei au pus deoparte Chedeșul, în Galileia, în muntele lui Neftali; Sihemul în muntele lui Efraim; și Chiriati-Arba, sau Hebronul, în muntele lui Iuda.
8. Și de cealaltă parte a Iordanului, la răsăritul Ierihonului, a ales Bețerul, în pustie, în câmpie, în seminția lui Ruben; Ramot în Galaad, în seminția lui Gad; și Golan, în Basan, în seminția lui Manase.
9. Acestea au fost cetățile hotărâte pentru toți copiii lui Israel și pentru străinul care locuiește în mijlocul lor, pentru ca cel ce va ucide pe cineva fără voie să poată fugi în ele, și să nu moară ucis de mîna răzbnătorului sîngelui, înainte de a se înfățișa înaintea adunării.

21

1. Căpeteniile de familie ale Leviților s-au apropiat de preotul Eleazar, de Iosua, fiul lui Nun, și de căpeteniile de familie ale semințiilor copiilor lui Israel.
2. Le-au vorbit la Silo, în țara Canaanului, și au zis: „Domnul a poruncit prin Moise ca să ni se dea cetăți de locuit, cu împrejurimile lor pentru vitele noastre.“
3. Copiii lui Israel au dat atunci Leviților, din moștenirea lor, cetățile următoare și împrejurimile lor, după porunca Domnului.
4. Au tras la sorți pentru familiile Chehatiților; și Leviții, fiii preotului Aaron, au avut prin sorți treisprezece cetăți din seminția lui Iuda, din seminția lui Simeon și din seminția lui Beniamin;
5. ceilalți fii ai lui Chehat au avut prin sorți zece cetăți ale familiilor din seminția lui Efraim, din seminția lui Dan, și din jumătate din seminția lui Manase.
6. Fiii lui Gherșon au avut prin sorți treisprezece cetăți ale familiilor din seminția lui Isahar, din seminția lui Așer, din seminția lui Neftali și din jumătate din seminția lui Manase în Basan.
7. Fiii lui Merari, după familiile lor, au avut douăsprezece cetăți din seminția lui Ruben, din seminția lui Gad, și din seminția lui Zabulon.
8. Copiii lui Israel au dat Leviților, prin sorți, aceste cetăți și împrejurimile lor, cum poruncise lui Moise Domnul.
9. Au dat din seminția fiilor lui Iuda și din seminția fiilor lui Simeon următoarele cetăți numite pe nume,
10. și cari au fost ale fiilor lui Aaron dintre familiile Chehatiților și ale fiilor lui Levi, căci ei au ieșit cei dintîi la sorți.
11. Le-au dat Chiriati-Arba, sau Hebronul, în muntele lui Iuda, și locul dimprejur: Arba era tatăl lui Anac.
12. Câmpia cetății și satele ei au fost date în stăpînire lui Caleb, fiul lui Iefune.
13. Au dat deci fiilor preotului Aaron: cetatea de scăpare pentru ucigași, Hebronul și împrejurimile lui, Libna și împrejurimile ei,
14. Iatirul și împrejurimile lui, Eștemoa și împrejurimile ei,
15. Holonul și împrejurimile lui, Debirul și împrejurimile lui,
16. Ainul și împrejurimile lui, Iuta și împrejurimile ei, și Bet-Șemeșul și împrejurimile lui: nouă cetăți din aceste două seminții;
17. și din seminția lui Beniamin: Gabaonul și împrejurimile lui, Gheba și împrejurimile ei,
18. Anatot și împrejurimile lui, și Almonul și împrejurimile lui: patru cetăți.
19. Toate cetățile preoților, fiii lui Aaron, au fost treisprezece cetăți și împrejurimile lor.
20. Leviții din familiile celorlalți fii ai lui Chehat au avut prin sorți cetăți din seminția lui Efraim.
21. Le-au dat cetatea de scăpare pentru ucigași, Sihemul și împrejurimile lui, în muntele lui Efraim, Ghezerul și împrejurimile lui,
22. Chibțaim și împrejurimile lui, și Bet-Horon și împrejurimile lui, patru cetăți;
23. din seminția lui Dan: Elteche și împrejurimile ei, Ghibeton și împrejurimile lui,
24. Aialon și împrejurimile lui, și Gat-Rimon și împrejurimile lui, patru cetăți;
25. și din jumătate din seminția lui Manase: Taanac și împrejurimile lui, și Gat-Rimon și împrejurimile lui, două cetăți.
26. Toate cetățile erau zece, și împrejurimile lor, pentru familiile celorlalți fii ai lui Chehat.

27. Au dat fiilor lui Gherșon, dintre familiile Leviților: din cealaltă jumătate a seminției lui Manase, cetatea de scăpare pentru ucigași Golan din Basan și împrejurimile ei, și Beeștra și împrejurimile ei, două cetăți;

28. din seminția lui Isahar: Chișion și împrejurimile lui, Dabrat și împrejurimile lui,

29. Iarmutul și împrejurimile lui și En-Ganim și împrejurimile lui, patru cetăți;

30. din seminția lui Așer: Mișeal și împrejurimile lui, Abdonul și împrejurimile lui,

31. Helcat și împrejurimile lui, și Rehob și împrejurimile lui, patru cetăți;

32. și din seminția lui Neftali: cetatea de scăpare pentru ucigași Chedeș din Galilea și împrejurimile ei, Hamot-Dor și împrejurimile lui, și Cartanul și împrejurimile lui, trei cetăți.

33. Toate cetățile Gherșoniților, după familiile lor, erau treisprezece cetăți, și împrejurimile lor.

34. Celorlalți Leviți, cari făceau parte din familiile fiilor lui Merari, le-au dat: din seminția lui Zabulon: Iocneamul și împrejurimile lui, Carta și împrejurimile ei,

35. Dimna și împrejurimile ei, și Nahalal, și împrejurimile lui, patru cetăți;

36. din seminția lui Ruben: Bețerul și împrejurimile lui, Iahta și împrejurimile ei,

37. Chedemot și împrejurimile lui, și Mefaat și împrejurimile lui, patru cetăți;

38. și din seminția lui Gad: cetatea de scăpare pentru ucigași, Ramot din Galaad și împrejurimile lui, Mahanaim și împrejurimile lui,

39. Hesbonul și împrejurimile lui, și Iaezerul și împrejurimile lui, de toate: patru cetăți.

40. Toate cetățile cari au căzut la sorți fiilor lui Merari, după familiile lor, alcătuiind celelalte familii ale Leviților, erau douăsprezece cetăți.

41. Toate cetățile Leviților din mijlocul moșiilor copiilor lui Israel erau patruzeci și opt de cetăți, și împrejurimile lor.

42. Fiecare din aceste cetăți își avea împrejurimile ei de jur împrejur; așa erau toate cetățile acestea. Făgăduința împlinită.

43. Astfel, Domnul a dat lui Israel toată țara pe care jurase că o va da părinților lor; ei au luat-o în stăpânire și s'au așezat în ea.

44. Domnul le-a dat odihnă dejur împrejur, cum jurase părinților lor; niciunul din vrăjmașii lor nu putuse să le stea împotriva, și Domnul i-a dat pe toți în mâinile lor.

45. Din toate vorbele bune pe cari le spusese casei lui Israel Domnul, niciuna n'a rămas neîmplinită: toate s'au împlinit.

22

1. Atunci Iosua a chemat pe Rubeniți, pe Gadiți și jumătatea din seminția lui Manase.

2. Și le-a zis: „Voi ați păzit tot ce v'a poruncit Moise, robul Domnului, și ați ascultat de glasul meu în tot ce v-am poruncit.

3. N'ați părăsit pe frații voștri, de o bună bucată de vreme pînă în ziua de azi; și ați păzit rînduielele și poruncile Domnului, Dumnezeului vostru.

4. Acum cînd Domnul, Dumnezeul vostru, a dat odihnă fraților voștri, cum le spusese, întoarceți-vă și duceți-vă la corturile voastre, în țara dată în stăpînirea voastră, pe care v-a dat-o Moise, robul Domnului, dincolo de Iordan.

5. Aveți grijă numai să păziți și să împliniți poruncile și legile pe cari vi le-a dat Moise, robul Domnului: să iubiți pe Domnul, Dumnezeul vostru, să umblați în toate căile Lui, să țineți poruncile Lui, să vă alipiți de El, și să-I slujiți din toată inima voastră și din tot sufletul vostru.“

6. Și Iosua i-a binecuvîntat și le-a dat drumul; și ei au plecat la corturile lor.

7. Moise dăduse unei jumătăți din seminția lui Manase o moștenire în Basan, și Iosua a dat celelalte jumătăți o moștenire lîngă frații lor, dincoace de Iordan, la apus.

8. Cînd i-a trimes Iosua la corturile lor, i-a binecuvîntat, și le-a zis: „Voi vă întoarceți la corturile voastre cu mari bogății, cu foarte multe turme, și cu o mare mulțime de argint, de aur, de aramă, de fer, și de îmbrăcăminte. Împărțiți cu frații voștri prada luată dela vrăjmașii voștri.“

9. Fiii lui Ruben, fiii lui Gad, și jumătate din seminția lui Manase, s-au întors acasă, lăsînd pe copiii lui Israel la Silo, în țara Canaanului, ca să se ducă în țara Galaadului, care era moșia lor și unde se

așezaseră, cum poruncise lui Moise Domnul.

10. Când au ajuns pe malurile Iordanului, cari fac parte din țara Canaanului, fiii lui Ruben, fiii lui Gad și jumătate din seminția lui Manase, au zidit acolo un altar lângă Iordan, un altar a cărui mărime izbea privirile.

11. Copiii lui Israel au auzit zicându-se: „Iată că fiii lui Ruben; fiii lui Gad și jumătate din seminția lui Manase, au zidit un altar în fața țării Canaanului, pe malurile Iordanului, în părțile copiilor lui Israel.“

12. Când au auzit copiii lui Israel lucrul acesta, toată adunarea copiilor lui Israel s-a strâns la Silo, ca să se suie împotriva lor și să se bată cu ei.

13. Copiii lui Israel au trimes la fiii lui Ruben, la fiii lui Gad și la jumătatea din seminția lui Manase, în țara Galaadului, pe Fineas, fiul preotului Eleazar,

14. și zece căpetenii cu el, câte o căpetenie de fiecare casă părintească pentru fiecare din semințiile lui Israel; toți erau căpetenii de casă părintească între miile lui Israel.

15. Ei au venit la fiii lui Ruben, la fiii lui Gad și la jumătate din seminția lui Manase, în țara Galaadului, și le-au vorbit, astfel:

16. „Așa vorbește toată adunarea Domnului: „Ce însemnează păcatul acesta pe care l-ați săvârșit față de Dumnezeu lui Israel, și pentruce vă abateți acum dela Domnul, zidindu-vă un altar ca să vă răzvrățiți azi împotriva Domnului?

17. Privim oare ca o nimica nelegiuirea lui Peor, a cărui pată n-am ridicat-o pînă acum de peste noi, cu toată urgia pe care a adus-o ea asupra adunării Domnului?

18. Și voi vă abateți astăzi dela Domnul! Dacă vă răzvrățiți azi împotriva Domnului, mîne El Se va mînia împotriva întregii adunări a lui Israel.

19. Dacă priviți ca necurată țara care este moșia voastră, treceți în țara care este moșia Domnului, unde este așezată locuința Domnului, și așezați-vă în mijlocul nostru; dar nu vă răzvrățiți împotriva Domnului, și nu vă despărțiți de noi, zidindu-vă un altar, afară de altarul Domnului, Dumnezeului nostru!

20. Acan, fiul lui Zerah, n-a săvârșit oare un păcat cu privire la lucrurile date spre nimicire, și nu S-a aprins de mînie Domnul împotriva întregii adunări a lui Israel? Și el n-a fost singurul care a pierit din pricina nelegiuirii lui.“

21. Fiii lui Ruben, fiii lui Gad și jumătate din seminția lui Manase, au răspuns astfel căpeteniilor peste miile lui Israel:

22. „Domnul Dumnezeu, Cel atot puternic, Domnul Dumnezeu, Cel atot puternic, știe, și Israel însuș să știe lucrul acesta! Dacă din răsvrătire și păcătuire împotriva Domnului am făcut lucrul acesta, să nu ne vină în ajutor Domnul în ziua aceasta!

23. Dacă ne-am zidit un altar ca să ne abatem dela Domnul, ca să aducem pe el arderi de tot și daruri de mîncare, și ca să aducem pe el jertfe de mulțămiri, Domnul să ne ceară socoteală de aceasta!

24. Am făcut lucrul acesta mai degrabă de frică, gîndindu-ne că într-o zi s-ar putea ca fiii voștri să zică fiilor noștri: „Ce legătură este între voi și Domnul, Dumnezeu lui Israel?

25. Domnul a pus Iordanul hotar între noi și voi, fii ai lui Ruben și fii ai lui Gad: voi n’aveți parte de Domnul!“- Și fiii voștri ar face astfel ca fiii noștri să nu se mai teamă de Domnul.

26. De aceea am zis: „Să ne zidim deci un altar, nu pentru arderi de tot și pentru jertfe:

27. ci ca o mărturie între noi și voi, între urmașii noștri și ai voștri, că voim să slujim Domnului, înaintea Feței Lui, prin arderile noastre de tot și prin jertfele noastre de ispășire și de mulțămiri, ca să nu zică fiii voștri într-o zi fiilor noștri: „Voi n’aveți parte de Domnul!

28. Noi am zis: „Dacă mai tîrziu ne vor vorbi astfel nouă sau urmașilor noștri, vom răspunde:

„Priviți chipul altarului Domnului, pe care l-au făcut părinții noștri, nu pentru arderi de tot și pentru jertfe, ci ca mărturie între noi și voi.

29. Departe de noi gîndul să ne răzvrătim împotriva Domnului și să ne abatem astăzi dela Domnul, zidind un altar pentru arderi de tot, pentru daruri de mîncare și pentru jertfe, afară de altarul Domnului, Dumnezeului nostru, care este înaintea locașului Lui!“

30. Când au auzit preotul Fineas, și căpeteniile adunării, căpeteniile peste miile lui Israel, cari erau

cu el, cuvintele pe cari le-au rostit fiii lui Ruben, fiii lui Gad și fiii lui Manase, au rămas mulțămiiți.

31. Și Fineas, fiul preotului Eleazar, a zis fiilor lui Ruben, fiilor lui Gad, și fiilor lui Manase:

„Cunoaștem acum că Domnul este în mijlocul nostru, fiindcă n-ați săvârșit păcatul acesta împotriva Domnului; și ați izbăvit astfel pe copiii lui Israel din mâna Domnului“.

32. Fineas, fiul preotului Eleazar, și căpeteniile, au părăsit pe fiii lui Ruben și pe fiii lui Gad, și s-au întors din țara Galaadului în țara Canaanului, la copiii lui Israel, cărora le-au făcut o dare de seamă,

33. Copiii lui Israel au rămas mulțămiiți; au binecuvîntat pe Dumnezeu, și n’au mai vorbit să se suie înarmați ca să pustiască țara pe care o locuiau fiii lui Ruben și fiii lui Gad.

34. Fiii lui Ruben și fiii lui Gad au numit altarul acela Ed (Martor) „căci“, au zis ei, „el este martor între noi că Domnul este Dumnezeu“.

23

1. De multă vreme Domnul dăduse odihnă lui Israel, izbăvindu-l de toți vrăjmașii cari-l înconjurau. Iosua era bătrîn, înaintat în vîrstă.

2. Atunci Iosua o chemat pe tot Israelul, pe bătrînii lui, pe căpeteniile lui, pe judecătorii lui, și pe căpeteniile oastei. Și le-a zis:

„Eu sînt bătrîn, înaintat în vîrstă.

3. Ați văzut tot ce a făcut Domnul, Dumnezeul vostru, tuturor neamurilor acelora dinaintea voastră; căci Domnul, Dumnezeul vostru, a luptat pentru voi.

4. Vedeți, v-am dat ca moștenire prin sorț, după semințiile voastre, neamurile acestea cari au rămas, începînd dela Iordan, și toate neamurile pe cari le-am nimicit, pînă la marea cea mare spre apusul soarelui.

5. Domnul, Dumnezeul vostru, le va izgoni dinaintea voastră și le va alunga dinaintea voastră; și voi le veți stăpîni țara, cum a spus Domnul, Dumnezeul vostru.

6. Puneți-vă toată puterea ca să păziți și să împliniți tot ce este scris în cartea legii lui Moise, fără să vă abateți nici la dreapta nici la stînga.

7. Să nu vă amestecați cu neamurile acestea cari au rămas printre voi; să nu roștiți numele dumnezeilor lor, și să nu-l întrebuințați în jurămînt; să nu le slujiți, și să nu vă închinați înaintea lor.

8. Ci alipiți-vă de Domnul Dumnezeul vostru, cum ați făcut pînă în ziua aceasta.

9. Domnul a izgonit dinaintea voastră neamuri mari și puternice; și nimeni pînă în ziua aceasta, n-a putut să vă stea împotriva.

10. Unul singur dintre voi urmărea o mie din ei, căci Domnul, Dumnezeul vostru, lupta pentru voi, cum v-a spus.

11. Vegheați dar cu luare aminte asupra sufletelor voastre, ca să iubiți pe Domnul, Dumnezeul vostru.

12. Dacă vă veți abate și vă veți alipi de neamurile acestea cari au rămas printre voi, dacă vă veți uni cu ele prin căsătorii, și dacă veți intra în legături cu ele,

13. să fiți încredințați că Domnul Dumnezeul vostru, nu va mai izgoni aceste neamuri dinaintea voastră; ci ele vă vor fi o cursă și un laț, un bici în coaste, și niște spini în ochi, pînă veți pieri de pe fața acestei țări bune, pe care v-a dat-o Domnul, Dumnezeul vostru.

14. Iată că astăzi eu mă duc pe calea pe care merge tot ce este pămîntesc. Recunoașteți dar din toată inima voastră și din tot sufletul vostru, că niciunul din toate cuvintele bune, rostite asupra voastră de Domnul, Dumnezeul vostru, n-a rămas neîmplinit; toate vi s-au împlinit, niciunul n-a rămas neîmplinit.

15. Și după cum toate cuvintele bune, pe cari vi le spusese Domnul, Dumnezeul vostru, s-au împlinit pentru voi, tot așa Domnul va împlini față de voi toate cuvintele rele, pînă vă va nimici de pe fața acestei țări bune pe care v-a dat-o Domnul, Dumnezeul vostru.

16. Dacă veți călca legămîntul pe care vi l-a dat Domnul, Dumnezeul vostru, și dacă vă veți duce să slujiți altor dumnezei și să vă închinați înaintea lor, Domnul Se va aprinde de mînie împotriva voastră, și veți pieri de grab din țara cea bună pe care v-a dat-o El“.

1. Iosua a adunat toate semințiile lui Israel la Sihem, și a chemat pe bătrânii lui Israel, pe căpeteniile lui, pe judecătorii lui și pe căpeteniile oastei. Ei s-au înfățișat înaintea lui Dumnezeu.
2. Iosua a zis întregului popor:
„Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Părinții voștri Terah, tatăl lui Avraam și tatăl lui Nahor, locuiau în vechime de cealaltă parte a Rîului (Euftrat), și slujeau altor dumnezei.
3. Eu am luat pe tatăl vostru Avraam din cealaltă parte a Rîului, și l-am purtat prin toată țara Canaanului; i-am înmulțit sămînța, și i-am dat pe Isaac.
4. Lui Isaac i-am dat pe Iacov și pe Esau: lui Esau i-am dat în stăpînire muntele Seir, iar Iacov și fiii lui s'au pogorît în Egipt.
5. Am trimes pe Moise și pe Aaron și am lovit Egiptul cu minunile pe cari le-am făcut în mijlocul lui; apoi v-am scos afară din el.
6. Am scos pe părinții voștri din Egipt, și ați ajuns la mare. Egiptenii au urmărit pe părinții voștri pînă la marea Roșie, cu cară și călăreți.
7. Părinții voștri au strigat către Domnul. Și Domnul a pus întunec în voi și Egipteni, a adus marea înapoi peste ei, și i-a acoperit. Ați văzut cu ochii voștri ce am făcut Egiptenilor. Și ați rămas multă vreme în pustie.
8. V-am adus în țara Amoriților, cari locuiau dincolo de Iordan, și ei au luptat împotriva voastră. I-am dat în mîinile voastre; ați pus stăpînire pe țara lor, și i-am nimicit dinaintea voastră.
9. Balac, fiul lui Țipor, împăratul Moabului, s-a sculat și a pornit la luptă împotriva lui Israel. A chemat pe Balaam, fiul lui Beor, ca să vă blastăme.
10. Dar n-am vrut să ascult pe Balaam: el v-a binecuvîntat, și v-am izbăvit din mîna lui Balac.
11. Ați trecut Iordanul, și ați ajuns la Ierihon. Locuitorii Ierihonului au luptat împotriva voastră: Amoriții, Fereziții, Cananiții, Hetiții, Ghirgasiții, Heviții și Iebusiții. I-am dat în mîinile voastre,
12. am trimes înaintea voastră viespe bondărească, și i-a izgonit dinaintea voastră, ca pe cei doi împărați ai Amoriților: nu cu sabia, nici cu arcul tău.
13. V-am dat o țară pe care n-o munciserăți, cetăți pe cari nu le zidiserăți, dar pe cari le locuiți, vii și măslini pe cari nu-i sădiserăți, dar cari vă slujesc ca hrană.
14. Acum, temeți-vă de Domnul, și slujiți-I cu scumpătate și credincioșie. Depărtați dumnezeii căroră le-au slujit părinții voștri dincolo de Rîu și în Egipt, și slujiți Domnului.
15. Și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți: sau dumnezeilor căroră le slujeau părinții voștri dincolo de Rîu, sau dumnezeilor Amoriților în a căror țară locuiți. Cît despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului“.
16. Poporul a răspuns, și a zis: „Departa de noi gîndul să părăsim pe Domnul, și să slujim altor dumnezei.
17. Căci Domnul este Dumnezeul nostru. El ne-a scos din țara Egiptului, din casa robiei, pe noi și pe părinții noștri; El a făcut înaintea ochilor noștri acele minuni mari, și ne-a păzit în tot timpul drumului pe care l-am urmat și în mijlocul tuturor popoarelor, pela cari am trecut.
18. El a izgonit dinaintea noastră pe toate popoarele, și pe Amoriții cari locuiau țara aceasta. Și noi vom sluji Domnului, căci El este Dumnezeul nostru.“
19. Iosua a zis poporului: „Voi nu veți putea să slujiți Domnului, căci este un Dumnezeu sfînt, un Dumnezeu gelos; El nu vă va ierta fărădelegile și păcatele.
20. Cînd veți părăsi pe Domnul, și veți sluji unor dumnezei străini, El Se va întoarce, și vă va face rău, și vă va nimici, după ce v-a făcut bine“.
21. Poporul a zis lui Iosua: „Nu! căci vom sluji Domnului“.
22. Iosua a zis poporului: „Voi sînteți martori împotriva voastră înșivă că ați ales pe Domnul, ca să-l slujiți.“
Ei au răspuns: „Sîntem martori!“
23. „Scoateți dar dumnezeii străini cari sînt în mijlocul vostru, și întoarceți-vă inima spre Domnul, Dumnezeul lui Israel.“
24. Și poporul a zis lui Iosua: „Noi vom sluji Domnului, Dumnezeului nostru, și vom asculta glasul Lui“.

25. Iosua a făcut în ziua aceea un legământ cu poporul, și i-a dat legi și porunci, la Sihem.
26. Iosua a scris aceste lucruri în cartea legii lui Dumnezeu. A luat o piatră mare, și a ridicat-o acolo sub stejarul care era în locul închinat Domnului.
27. Și Iosua a zis întregului popor: „Iată, piatra aceasta va fi martoră împotriva noastră, căci a auzit toate cuvintele pe cari ni le-a spus Domnul, ea va fi martoră împotriva voastră, ca să nu fiți necredincioși Dumnezeului vostru“.
28. Apoi Iosua a dat drumul poporului, și s-a dus fiecare în moștenirea lui.
29. După aceste lucruri, Iosua, fiul lui Nun, robul Domnului, a murit, în vîrstă de o sută zece ani.
30. L-au înmormîntat în ținutul care-i căzuse la împărțeală, la Timnat-Serah, în muntele lui Efraim, la miazănoapte de muntele Gaș.
31. Israel a slujit Domnului în tot timpul vieții lui Iosua, și în tot timpul vieții bătrînilor cari au trăit după Iosua și cari cunoșteau tot ce făcuse Domnul pentru Israel.
32. Oasele lui Iosif, pe cari le aduseseră copiii lui Israel din Egipt, au fost îngropate la Sihem, în partea țarinei pe care o cumpărase Iacov dela fiii lui Hamor, tatăl lui Sihem, cu o sută de chesita, și care a ajuns moștenirea fiilor lui Iosif.
33. Eleazar, fiul lui Aaron, a murit, și a fost îngropat la Ghibeat-Fineas, care fusese dat fiului său Fineas, în muntele lui Efraim.